

AZ ALKOTMÁNYBÍRÓSÁG HATÁROZATAI

AZ ALKOTMÁNYBÍRÓSÁG HIVATALOS LAPJA

TARTALOM

6/2014. (II. 26.) AB határozat	az egyes gazdasági és pénzügyi tárgyú törvények megalkotásáról, illetve módosításáról szóló 2010. évi XC. törvénynek a 2010. évi CXXIV. törvény 1. §-ával kiegészített, 2013. december 30-ig hatályban volt 10. §-a nemzetközi szerződésbe ütközésének megállapításáról és folyamatban lévő ügyekben történő alkalmazásának kizárásáról	202
3029/2014. (III. 3.) AB végzés	alkotmányjogi panasz visszautasításáról	208
3030/2014. (III. 3.) AB végzés	alkotmányjogi panasz visszautasításáról	211
3031/2014. (III. 3.) AB végzés	alkotmányjogi panasz visszautasításáról	213
3032/2014. (III. 3.) AB végzés	alkotmányjogi panasz visszautasításáról	218
3033/2014. (III. 3.) AB végzés	alkotmányjogi panasz visszautasításáról	220
3034/2014. (III. 3.) AB végzés	alkotmányjogi panasz visszautasításáról	225
3035/2014. (III. 3.) AB végzés	alkotmányjogi panasz visszautasításáról	226

AZ ALKOTMÁNYBÍRÓSÁG TELJES ÜLÉSÉNEK A MAGYAR KÖZLÖNYBEN KÖZZÉTETT HATÁROZATAI

AZ ALKOTMÁNYBÍRÓSÁG 6/2014. (II. 26.) AB HATÁROZATA

az egyes gazdasági és pénzügyi tárgyú törvények megalkotásáról, illetve módosításáról szóló 2010. évi XC. törvénynek a 2010. évi CXXIV. törvény 1. §-ával kiegészített, 2013. december 30-ig hatályban volt 10. §-a nemzetközi szerződésbe ütközésének megállapításáról és folyamatban lévő ügyekben történő alkalmazásának kizárásáról

Az Alkotmánybíróság teljes ülése jogszabály nemzetközi szerződésbe ütközésének, valamint jogszabály alaptörvény-ellenességének vizsgálatára irányuló bírói kezdeményezések alapján – *Dr. Salamon László* alkotmánybíró különvéleményével – meghozta a következő

h a t á r o z a t o t:

1. Az Alkotmánybíróság megállapítja, hogy az egyes gazdasági és pénzügyi tárgyú törvények megalkotásáról, illetve módosításáról szóló 2010. évi XC. törvénynek a 2010. évi CXXIV. törvény 1. §-ával kiegészített, 2013. december 30-ig hatályban volt 10. §-a nemzetközi szerződésbe ütközik, ezért az a Tatabányai Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság előtt a 8.K.27147/2013. szám alatt folyamatban lévő eljárásban, továbbá valamennyi, bármely bíróság előtt folyamatban lévő ugyanilyen ügyben nem alkalmazható.

2. Az Alkotmánybíróság az egyes gazdasági és pénzügyi tárgyú törvények megalkotásáról, illetve módosításáról szóló 2010. évi XC. törvénynek a 2010. évi CXXIV. törvény 1. §-ával kiegészített, 2013. december 30-ig hatályban volt 10. §-a alaptörvény-ellenességének megállapítására irányuló bírói kezdeményezést visszautasítja.

3. Az Alkotmánybíróság a Tatabányai Közigazgatási és Munkaügyi Bíróságnak a 4.K.27.049/2013/6. számú végzésében előterjesztett indítványát visszautasítja.

Az Alkotmánybíróság ezt a határozatát a Magyar Közlönyben közzéteszi.

I n d o k o l á s

I.

- [1] 1. A Tatabányai Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság előtt a 4.K.27.049/2013. és a 8.K.27147/2013. szám alatt folyamatban lévő ügyekben az eljáró bírók a bírósági eljárások felfüggesztése mellett az Alkotmánybíróság eljárását kezdeményezték.
- [2] 1.1. Az egyik bíró közigazgatási határozat felülvizsgálata iránt 8.K.27147/2013. szám alatt indított perben a 2013. október 24-én érkezett beadvány tartalma szerint észlelte, hogy az egyes gazdasági és pénzügyi tárgyú törvények megalkotásáról, illetve módosításáról szóló 2010. évi XC. törvény 10. §-a (a továbbiakban: Törvény) az 1993. évi XXXI. törvénnyel kihirdetett, az emberi jogok és az alapvető szabadságok védelméről szóló, Rómában, 1950. november 4-én kelt Egyezmény (a továbbiakban: Egyezmény) és az ahhoz tartozó nyolc kiegészítő jegyzőkönyv I. kiegészítő jegyzőkönyvének I. Cikkébe ütközik.
- [3] A bíróság észlelése az indítványból megállapíthatóan az Emberi Jogok Európai Bíróságának (a továbbiakban: Bíróság) a 41838/11. (*R. Sz. kontra Magyarország*), a 66529/11. (*N. K. M. kontra Magyarország*), és a 49570/11. (*Gáll kontra Magyarország*) számú határozatainak alapul. Kérte annak kimondását, hogy a Törvény 10. §-a a konkrét ügyben nem alkalmazható.

- [4] 1.2. A másik bíró a 4.K.27.049/2013/6. számú, 2013. október 15-én érkezett végzésében előterjesztett indítványában „a 2011. évi XLVI. törvény Alaptörvénnyel való összhangjának felülvizsgálatát” kezdeményezte.
- [5] 1.3. A bírók az indítványok tartalma szerint kezdeményezték annak megállapítását is, hogy a Törvénynek a 2010. évi CXXIV. törvény 1. §-ával kiegészített, 2013. december 30-ig hatályban volt 10. §-a az Alaptörvény XIII. cikkébe (tulajdonhoz való jog) ütközik.
- [6] 2. A nemzetközi szerződésbe ütközés vizsgálata az Alkotmánybíróságnak az Alaptörvény 24. cikk (2) bekezdés *f*) pontja szerinti hatásköre. Az Alkotmánybíróságról szóló 2011. évi CLI. törvény (a továbbiakban: Abtv.) 32. § (1) bekezdése szerint az Alkotmánybíróság az Alaptörvény 24. cikk (2) bekezdés *f*) pontjában foglalt hatáskörében a jogszabályok nemzetközi szerződésbe ütközése vizsgálatát az indítványozók kezdeményezésére, illetve bármely eljárása során hivatalból végzi. Az Abtv. 32. § (2) bekezdése értelmében a bíró – a bírósági eljárás felfüggesztése mellett – az Alkotmánybíróság eljárását kezdeményezi, ha az előtte folyamatban levő egyedi ügy elbírálása során olyan jogszabályt kell alkalmazni, amelynek nemzetközi szerződésbe ütközését észleli.
- [7] A jelen esetben az eljárása során, amely bírói kezdeményezésre indult, az Alkotmánybíróság a jogszabály nemzetközi szerződésbe ütközésének vizsgálatát hivatalból is végezheti. Ez azt jelenti, hogy az Alkotmánybíróság az indítványban kifejezetten nem megjelölt szabályt is meghatározott esetben (az indítvánnyal való szoros tartalmi összefüggésnél) vizsgálhat és megsemmisíthet. Ez nincs ellentétben az Alaptörvénynek az Alaptörvény negyedik módosításával megállapított 24. cikk (4) bekezdésével. Az Alaptörvény e rendelkezése szerint az Alkotmánybíróság a jogszabály felülvizsgálni nem kért rendelkezését csak abban az esetben vizsgálhatja, illetve semmisítheti meg, ha az a felülvizsgálni kért jogszabályi rendelkezéssel szoros tartalmi összefüggésben áll. Az Abtv. 52. § (2) bekezdése – amelyet egyes törvényeknek az Alaptörvény negyedik módosításával összefüggő módosításáról szóló 2013. évi CXXXI. törvény állapított meg – kifejezetten kimondja: az Alkotmánybíróság által lefolytatott vizsgálat a megjelölt alkotmányossági kérelemre korlátozódik, de ez a rendelkezés nem érinti az Alkotmánybíróságnak a 28. § (1) bekezdésben, a 32. § (1) bekezdésben, a 38. § (1) bekezdésben és a 46. § (1) és (3) bekezdésben meghatározott, hivatalból megtehető megállapításokra vonatkozó hatáskörét, valamint az Alaptörvény 24. cikk (4) bekezdésében foglaltakat.
- [8] 3. Az Alaptörvény 24. cikk (2) bekezdés *b*) pontja szerint az Alkotmánybíróság „bírói kezdeményezésre soron kívül, de legkésőbb kilencven napon belül felülvizsgálja az egyedi ügyben alkalmazandó jogszabálynak az Alaptörvénnyel való összhangját”.
- [9] A jelen esetben az egyik bírói kezdeményezés az egyedi ügyben alkalmazandó jogszabálynak az Alaptörvénnyel való összhangja felülvizsgálására is irányul. Ezért az Alkotmánybíróságnak soron kívül kellett eljárnia.

II.

- [10] 1. Az Alaptörvény Q) cikkének (2) bekezdése szerint Magyarország nemzetközi jogi kötelezettségeinek teljesítése érdekében biztosítja a nemzetközi jog és a magyar jog összhangját.
- [11] 2. Az Egyezmény I. kiegészítő jegyzőkönyvének I. Cikke szerint:
- „1. Cikk – Tulajdon védelme
Minden természetes vagy jogi személynek joga van javai tiszteletben tartásához. Senkit sem lehet tulajdonától megfosztani, kivéve, ha ez közérdekből és a törvényben meghatározott feltételek, valamint a nemzetközi jog általános elvei szerint történik.
Az előző bekezdésben foglaltak nem korlátozzák az államok jogát olyan törvények alkalmazásában, melyeket szükségesnek ítélnék ahhoz, hogy a javaknak a köz érdekében történő használatát szabályozhassák, illetőleg az adók, más közterhek vagy bírságok megfizetését biztosítsák.”
- [12] 3. A Törvény támadott, az indítványra okot adó ügyekben a bírói kezdeményezés szerint alkalmazandó szabálya:
- „10. § A különadó mértéke a 9. § (2) bekezdése szerinti adóalapnak a 98 százaléka.”

III.

- [13] Az egyik indítvány megalapozott.
- [14] 1. Bírói kezdeményezésnél az Alkotmánybíróság nem foglal állást arról, hogy az indítványra okot adó ügyben az addig feltárt történeti tényállás megvalósíthatja-e azt a törvényi tényállást, amelynek alkalmazását a bíró lehetségesnek, és alaptörvény-ellenesnek vagy nemzetközi szerződésbe ütközőnek lát. Az alkalmazandó jogot a bíróságnak kell megjelölnie, ezt az Alkotmánybíróság nem vizsgálhatja felül, kivéve, ha nyilvánvaló, hogy a megjelölt jogszabályt az indítványra okot adó esetben biztosan nem kell alkalmazni.
- [15] A jelen esetben a bíróság az általa alkalmazandónak tartott jogot – a Törvény 10. §-át, a különadó eltúlzott, 98%-os mértékét – megjelölte. Nem merült fel olyan adat, amely ezt megalapozottan kizárhatná.
- [16] 2. A Törvény 10. §-a a végkielégítési különadó mértékét határozza meg, amely az adóalapnak a 98 százaléka. A Törvény eszerint különadóról, vagyis központi adónemről szól.
- [17] Ilyenkor vizsgálni kell, hogy az Alkotmánybíróság a hatásköreit egyes esetekben hogyan gyakorolhatja.
- [18] Az Alaptörvény 37. cikk (4) bekezdése szerint mindaddig, amíg az államadósság a teljes hazai össztermék felét meghaladja, az Alkotmánybíróság a 24. cikk (2) bekezdés *b)–e)* pontjában foglalt hatáskörében a központi költségvetésről, a központi költségvetés végrehajtásáról, a központi adónemekről, az illetékekről és járulékokról, a vámokról, valamint a helyi adók központi feltételeiről szóló törvények Alaptörvénnyel való összhangját kizárólag az élethez és az emberi méltósághoz való joggal, a személyes adatok védelméhez való joggal, a gondolat, a lelkiismeret és a vallás szabadságához való joggal vagy a magyar állampolgársághoz kapcsolódó jogokkal összefüggésben vizsgálhatja felül, és ezek sérelme miatt semmisítheti meg. Az Alkotmánybíróság az e tárgykorbe tartozó törvényeket is korlátozás nélkül jogosult megsemmisíteni, ha a törvény megalkotására és kihirdetésére vonatkozó, az Alaptörvényben foglalt eljárási követelmények nem teljesültek.
- [19] Nemzetközi szerződésbe ütközés vizsgálata nem az Alaptörvény 24. cikk (2) bekezdés *b)–e)* pontjában foglalt hatásköre az Alkotmánybíróságnak.
- [20] Az Alaptörvény 24. cikk (2) bekezdése *f)* pontja szól erről a hatásköréről. Eszerint az Alkotmánybíróság „vizsgálja a jogszabályok nemzetközi szerződésbe ütközését”. A 24. cikk (3) bekezdés *c)* pontja kimondja, hogy az Alkotmánybíróság „a (2) bekezdés *f)* pontjában foglalt hatáskörében megsemmisítheti a nemzetközi szerződésbe ütköző jogszabályt vagy jogszabályi rendelkezést; illetve sarkalatos törvényben meghatározott jogkövetkezményt állapít meg.”
- [21] Az Alaptörvény 37. cikk (4) bekezdése szerinti hatáskört korlátozó szabály – sem a vizsgálódás szempontjait, sem a jogkövetkezmény meghatározását illetően – nem vonatkozik a jogszabályok nemzetközi szerződésbe ütközésének vizsgálatára.
- [22] 3. A strasbourgi Emberi Jogok Európai Bíróságának a Kamarája a 41838/11. (*R. Sz. kontra Magyarország*) számú határozatban 2013. július 2-án (62. bekezdés), a 66529/11. (*N. K. M. kontra Magyarország*) számú határozatban 2013. május 14-én (76. bekezdés) és 49570/11. (*Gáll kontra Magyarország*) számú határozatban 2013. június 25-én (75. bekezdés) megállapította, hogy a törvényes végkielégítéseknél a Törvény szerinti 98%-os adómérték az I. kiegészítő jegyzőkönyv I. Cikkével (tulajdon védelme) ellentétes.
- [23] A magyar állam a Kamara 41838/11. és 49570/11. számú ítéletének a meghozatalát követően az Egyezmény 43. Cikke alapján kérte az ügyeknek a Nagykamara elé terjesztését. A Nagykamara 2013. november 4-i ülésén ezt a kérelmet nem fogadta el. A határozatok véglegessé váltak. Az Egyezmény 46. Cikk 1. pontja szerint „a Magas Szerződő Felek vállalják, hogy magukra nézve kötelezőnek tekintik a Bíróság végleges ítéletét minden ügyben, amelyben félként szerepelnek”. Ezért a Bíróság ama döntései, amelyek értelmében a 98%-os adómérték az I. kiegészítő jegyzőkönyv I. Cikkével (tulajdon védelme) ellentétes, a magyar államra kötelező.
- [24] Az Alkotmánybíróság a jelen ügyben nem látott okot arra, hogy eltérjen attól a tartalomtól, amelyet a Bíróság döntései értelmezés útján az I. kiegészítő jegyzőkönyv I. Cikkének tulajdonítottak a különadó mértékével összefüggésben. Ezért az Alkotmánybíróság megállapítja, hogy a Törvény 10. §-a az I. kiegészítő jegyzőkönyv I. Cikkébe (tulajdon védelme) ütközik.
- [25] 3.1. Az Abtv. 42. § (1) bekezdése szerint, ha az Alkotmánybíróság olyan jogszabály nemzetközi szerződésbe ütközését állapítja meg, amely a nemzetközi szerződést kihirdető jogszabállyal az Alaptörvény alapján nem lehet

ellentétes, a nemzetközi szerződéssel ellentétes jogszabályt teljesen vagy részben megsemmisíti. A (2) bekezdés szerint, ha az Alkotmánybíróság olyan jogszabály nemzetközi szerződésbe ütközését állapítja meg, amellyel a nemzetközi szerződést kihirdető jogszabály az Alaptörvény alapján nem lehet ellentétes, az ellentét feloldása érdekében – a körülmények mérlegelése alapján, határidő megjelölésével – felhívja a Kormányt, illetve a jogalkotót, hogy a megjelölt határidőben tegye meg az ellentét feloldása érdekében szükséges intézkedéseket.

- [26] A jelen esetben a nemzetközi szerződést kihirdető jogszabály és a vizsgált jogszabály egyaránt törvény, erre az esetre pedig az Abtv. kifejezett módon nem fogalmazza meg, hogy az Alkotmánybíróságnak milyen jogkövetkezményt kell alkalmaznia.
- [27] 3.1.1. Az Alkotmánybíróság – az Alaptörvény 24. cikk a (2) bekezdés *f*) pontjában foglalt hatáskörében – megsemmisítheti a nemzetközi szerződésbe ütköző jogszabályt vagy jogszabályi rendelkezést, illetve sarkalatos törvényben meghatározott jogkövetkezményt állapít meg.
- [28] Az Alaptörvénynek sem ez a szabálya, sem az Abtv. 32. § (2) bekezdése nem tesz különbséget a jogszabályok között abból a szempontból, hogy hatályban vannak-e az indítvány elbírálásakor, vagy csak alkalmazandók az állam szervei által. Bírói eljárásban egyébként is gyakran előfordulhat, hogy időközben hatályát veszített jogszabályt kell alkalmazni, amint az a jelen esetben is fennáll.
- [29] Az Alaptörvény Q) cikk (2) bekezdése azt a kötelezettséget rója az államra, hogy nemzetközi jogi kötelezettségeinek teljesítése érdekében biztosítsa a nemzetközi jog és a magyar jog összhangját.
- [30] E rendelkezés megfelel az előző Alkotmány 7. § (1) bekezdésében foglalt szabálynak, ezért az Alkotmánybíróság a 13/2013. (VI. 17.) AB határozat Indokolásának [33] bekezdésében foglaltak szerint figyelembe vette az erre vonatkozó korábbi gyakorlatát. Az 7/2005. (III. 31.) AB határozatban a testület rámutatott arra, hogy a jogállamiság alkotmányos elve [Alkotmány 2. § (1) bekezdés, jelenleg: Alaptörvény B) cikk (1) bekezdés] jelenti egyrészt a jogalanyok belső jognak (az Alkotmánynak és az alkotmányos jogszabályoknak) való alávetettségét, másrészt a magyar állam által vállalt nemzetközi jogi kötelezettségeknek való megfelelést. A jogállamiság tételéhez képest az Alkotmány 7. § (1) bekezdése speciális alkotmányos rendelkezés, amely a belső jogi rendelkezések és a vállalt nemzetközi kötelezettségek egymáshoz való viszonyát rendezi. A nemzetközi kötelezettségvállalás végrehajtása (adott esetben a szükséges jogalkotási feladat teljesítése) a jogállamiságot, ezen belül a nemzetközi jogi kötelezettségek jóhiszemű teljesítését magába foglaló Alkotmány 2. § (1) bekezdéséből, valamint a nemzetközi jog és belső jog összhangját megkövetelő 7. § (1) bekezdésből fakadó kötelesség, amely attól a pillanattól fennáll, amikortól a nemzetközi szerződés (nemzetközi jogi értelemben) kötelezi Magyarországot [ABH 2005, 83, 85–87].
- [31] A nemzetközi szerződésben vállalt kötelezettség megszegése tehát nem csupán az Alaptörvény Q) cikkének (2) bekezdésével, de a jogállamiságot biztosító B) cikk (1) bekezdésével is ellentétes. Figyelemmel arra, hogy jogszabály az Alaptörvénnyel nem lehet ellentétes [Alaptörvény T) cikk (3) bekezdés], a Q) cikk (2) bekezdésének, illetve a B) cikk (1) bekezdésének sérelme miatt a nemzetközi jogba ütköző belső jogszabályt főszabály szerint az Alkotmánybíróságnak meg kellene semmisítenie.
- [32] 3.1.2. E főszabály alól teremt kivételt – az Alaptörvény 24. cikk (3) bekezdés *c*) pontjában foglalt rendelkezéssel összhangban – az Abtv. 42. § (2) bekezdése arra az esetre, ha az Alkotmánybíróság olyan jogszabály nemzetközi szerződésbe ütközését állapítja meg, amellyel a nemzetközi szerződést kihirdető jogszabály az Alaptörvény alapján nem lehet ellentétes. A jelen ügyben nem ilyen esetről van szó. A jelen esetben a belső jog és a nemzetközi jog összhangja a támadott rendelkezések megsemmisítésével lenne megteremthető.
- [33] A jogszabály alaptörvény-ellenességének és jogszabály nemzetközi szerződésbe ütközésének a megsemmisítés az egyik következménye.
- [34] Az Abtv. a megsemmisítés jogkövetkezményeit illetően egységesen úgy rendelkezik, hogy a megsemmisített jogszabály hatályát veszti és a hatályvesztés napjától nem alkalmazható [Abtv. 45. § (1) bekezdés]. Az Abtv. 45. § (1) bekezdésétől azonban az Alkotmánybíróság eltérhet: meghatározott esetben kötelező a visszamenőleges hatállyal való megsemmisítés [Abtv. 45. § (1a) bekezdés], és lehetőség van arra is, hogy az Alkotmánybíróság egyedi ügyben mondjon ki alkalmazási tilalmat [Abtv. 45. § (2) bekezdés], vagy e szabályoktól eltérően határozza meg a hatályon kívül helyezést, vagy általános alkalmazási tilalmat mondjon ki [45. § (4) bekezdés].
- [35] 3.1.3. A bírói kezdeményezések benyújtását követően módosult a Törvény 10. §-a.

- [36] Az egyes törvényeknek agrár- és környezetügyi tárgyban történő módosításáról szóló 2013. évi CCL. törvény 22. pontja módosította a Törvényt. A 2013. évi CCL. törvény 137. §-a a Törvényt 12/C. §-sal egészítette ki. Eszerint „az egyes törvényeknek agrár- és környezetügyi tárgyban történő módosításáról szóló 2013. évi CCL. törvénnyel megállapított 10. §-t a 2014. január 1-jén vagy azt követően megszerzett bevételekre kell alkalmazni.”
- [37] A 2013. évi CCL. törvény 138. § (2) bekezdése kimondta, hogy a Törvény 10. §-ában a „98” szövegrész helyébe a „75” szöveg lép.
- [38] Ez a módosítás egyrészt megváltoztatta a Törvény 10. §-át, ezzel annak megsemmisítése és ezáltal hatályvesztése már meghaladottá vált, másrészt alkalmazási kényszerrel írt elő a bírói kezdeményezés szerinti esetekben.
- [39] 3.1.4. Az Alaptörvény Q) cikk (2) bekezdéséből egyebek között az következik, hogy a nemzetközi jog és magyar jog összhangjának biztosítása nemcsak jogalkotói feladat, hanem valamennyi állami szervnek kötelezettsége, amikor a jogszabályokat értelmezni kell. Ez azt jelenti, hogy az alkalmazandó jogszabályt a nemzetközi jogra is figyelemmel, azzal összhangban kell értelmezni. A jelen esetben nemzetközi bíróság által nemzetközi szerződésbe ütközővé nyilvánított szabályról van szó, amelyet a Törvény módosítása ellenére a folyamatban lévő bírósági ügyben alkalmazni kell.
- [40] Az Abtv. 42. § (1) bekezdésének a kötelező megsemmisítést előíró és az Abtv. 45. § (4) bekezdésének az alkalmazási tilalomra vonatkozó szabályai együttes értelmezése akkor nincs ellentétben a nemzetközi jog és a magyar jog összhangjának biztosítására vonatkozó kötelezettséggel, ha az Alkotmánybíróság a nemzetközi egyezménybe ütköző jogszabály alkalmazási tilalmát rendeli el a folyamatban lévő bírósági eljárásokban. Ennek hiányában Magyarország bíróságai arra kényszerülnének, hogy nemzetközi egyezménybe ütköző jogszabályt alkalmazzanak. A Törvény 2013. december 30-ig hatályban volt 10. §-a kötelező bírósági alkalmazása nem állna összhangban az Alaptörvény Q) cikk (2) bekezdésével.
- [41] 4. Az általános alkalmazási tilalmat indokolja az Alaptörvény védelme, a jogbiztonság és az eljárásban érintett személy különösen fontos érdeke [45. § (4) bekezdése].
- [42] Ezért az Alkotmánybíróság a hatályon kívül helyezett, de alkalmazandó jogszabályt illetően az Abtv. 45. § (2) bekezdése alapján az eljárásra okot adó ügyben, míg az Abtv. 45. § (4) bekezdése alapján a bíróságok előtt folyamatban lévő egyedi ügyekben írt elő alkalmazási tilalmat.
- [43] 5. Az Alaptörvény 37. § (4) bekezdése értelmében az Alkotmánybíróság központi adónemről szóló törvény Alaptörvénnyel való összhangját kizárólag az élethez és az emberi méltósághoz való joggal, a személyes adatok védelméhez való joggal, a gondolat, a lelkiismeret és a vallás szabadságához való joggal vagy a magyar állampolgársághoz kapcsolódó jogokkal összefüggésben vizsgálhatja felül.
- [44] Az Alaptörvény XIII. cikke a tulajdonhoz való jogról szól. Ez a jog nem szerepel a 37. § (4) bekezdése szerinti felsorolásban. Ezért az Alkotmánybíróság a Törvény 10. §-a alaptörvény-ellenességének megállapítására irányuló bírói kezdeményezést – az Abtv. 64. § a) pontja alapján – visszautasította.
- [45] 6. A Tatabányai Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság 4.K.27.049/2013/6. számú indítványa nem felel meg az Abtv. 51. § (1b) bekezdése c) és f) pontjának, mert abban nem szerepel a vizsgálandó jogszabályi rendelkezés megjelölése, és kifejezett kérelem az Alkotmánybíróság döntésének tartalmára. Ezért az Alkotmánybíróság ezt az indítványt visszautasította.

Budapest, 2014. február 24.

Dr. Paczolay Péter s. k.,
az Alkotmánybíróság elnöke,
előadó alkotmánybíró

Dr. Balogh Elemér s. k.,
alkotmánybíró

Dr. Bragyova András s. k.,
alkotmánybíró

Dr. Dienes-Oehm Egon s. k.,
alkotmánybíró,

Dr. Kiss László s. k.,
alkotmánybíró

Dr. Kovács Péter s. k.,
alkotmánybíró

Dr. Lenkovics Barnabás s. k.,
alkotmánybíró

Dr. Lévay Miklós s. k.,
alkotmánybíró

Dr. Pokol Béla s. k.,
alkotmánybíró

Dr. Salamon László s. k.,
alkotmánybíró

Dr. Stumpf István s. k.,
alkotmánybíró

Dr. Szalay Péter s. k.,
alkotmánybíró

Dr. Szívós Mária s. k.,
alkotmánybíró

Dr. Salamon László alkotmánybíró különvéleménye

- [46] A határozat rendelkező részének 1. pontjával nem értek egyet. Álláspontom szerint az indítványt hatáskör hiányára tekintettel az Abtv. 64. §-a alapján vissza kellett volna utasítani.
- [47] Az Alaptörvény 24. cikk (2) bekezdés *f*) pontja rendelkezik arról, hogy az Alkotmánybíróság vizsgálja a jogszabályok nemzetközi szerződésbe ütközését. Ugyanezen szakasz (3) bekezdés *c*) alpontja írja elő, hogy ebben az esetben az Alkotmánybíróság megsemmisítheti a nemzetközi szerződésbe ütköző jogszabályt vagy jogszabályi rendelkezést, illetve sarkalatos törvényben meghatározott jogkövetkezményt állapít meg.
- [48] Az Abtv. 32. § (2) bekezdése jogosítja fel a bírót, hogy az Alkotmánybíróság előtt eljárást kezdeményezzen, ha az ügy elbírálása során olyan jogszabályt kell alkalmaznia, amelynek nemzetközi szerződésbe ütközését észleli.
- [49] Az Abtv. 42. § (1) bekezdése értelmében, ha az Alkotmánybíróság olyan jogszabály nemzetközi szerződésbe ütközését állapítja meg, amely a nemzetközi szerződést kihirdető jogszabállyal az Alaptörvény alapján nem lehet ellentétes, a nemzetközi szerződéssel ellentétes jogszabályt teljesen vagy részben megsemmisíti.
- [50] A (2) bekezdés szerint, ha az Alkotmánybíróság olyan jogszabály nemzetközi szerződésbe ütközését állapítja meg, amellyel a nemzetközi szerződést kihirdető jogszabály az Alaptörvény alapján nem lehet ellentétes, az ellentét feloldása érdekében – a körülmények mérlegelése alapján, határidő megjelölésével – felhívja a Kormányt, illetve a jogalkotót, hogy a megjelölt határidőben tegye meg az ellentét feloldása érdekében szükséges intézkedéseket.
- [51] Fenti jogszabályhelyek értelmezése kapcsán egyértelműen megállapítható, hogy az Alaptörvény 24. cikk (2) bekezdés *f*) alpontja alapján folytatott alkotmánybírói eljárás során az Alkotmánybíróság kétféle döntést hozhat: vagy megsemmisíti a jogszabályt, vagy intézkedésre hívja fel a Kormányt, illetve a jogalkotót. Hatályon kívül helyezett jogszabály nemzetközi szerződésbe ütközésének megállapítását és emiatt általános alkalmazási tilalmának kimondását az Abtv. nem teszi lehetővé. Olyan lehetőség tehát, mely a hatályon kívül helyezett jogszabály alaptörvény-ellenessége esetén az Alkotmánybíróság számára az Abtv. 41. § (3) bekezdése, illetve a 45. § (4) bekezdése alapján nyitva áll, a jogszabályok nemzetközi szerződésbe ütközése esetén erre irányuló törvényi rendelkezés hiányában nem vehető igénybe. Véleményem szerint értelmezéssel sem juthat az Alkotmánybíróság a határozatban foglalt következtetésre.
- [52] Kétségtelen, hogy az Alaptörvény Q) cikk (2) bekezdésében foglaltak szerint Magyarország nemzetközi jogi kötelezettségeinek teljesítése érdekében biztosítja a nemzetközi jog és a magyar jog összhangját, ami az államra nézve egyértelmű kötelezettséget jelent. Ez a rendelkezés sem szolgálhat azonban igazolásul a hatáskör hiánya figyelmen kívül hagyásának. A hatályon kívüli jogszabály alaptörvény-ellenessé nyilvánításának és alkalmazása tilalmának a jelen esetre történő lehetővé tétele jogalkotási kérdés, mely az Országgyűlés hatáskörébe tartozik.
- [53] Az Alkotmánybíróság e jogi lehetőség hiányát nem pótolhatja *contra legem* jogértelmezéssel. A kifejtettek okán a konkrét ügyben az analógia alkalmazására nem volt lehetőség, ez túlzott aktivizmus, valójában burkolt jogalkotás. Megjegyzem: eljárási kérdésekben egyébként sem lehet analógiát alkalmazni.
- [54] A fentiekre tekintettel véleményem szerint az Alkotmánybíróságnak hatásköre hiányát kellett volna megállapítania, és erre tekintettel a bírói kezdeményezést vissza kellett volna utasítania.

Budapest, 2014. február 24.

Dr. Salamon László s. k.,
alkotmánybíró

Alkotmánybírói ügyszám: III/1499/2013.
Megjelent: a Magyar Közlöny 2014. évi 29. számában

AZ ALKOTMÁNYBÍRÓSÁG TELJES ÜLÉSÉNEK A MAGYAR KÖZLÖNYBEN KÖZZÉ NEM TETT HATÁROZATAI ÉS VÉGZÉSEI

AZ ALKOTMÁNYBÍRÓSÁG 3029/2014. (III. 3.) AB VÉGZÉSE

alkotmányjogi panasz visszautasításáról

Az Alkotmánybíróság teljes ülése alkotmányjogi panasz tárgyában – *Dr. Dienes-Oehm Egon* és *Dr. Salamon László* alkotmánybíró párhuzamos indokolásával – meghozta a következő

v é g z é s t:

Az Alkotmánybíróság a Fővárosi Ítéltábla 2.Pf.21.800/2010/5. számú ítéletének a Kúria Pfv.IV.21.485/2011/4. számú ítéletével hatályában fenntartott, kártérítésre kötelező rendelkezései alaptörvény-ellenességének megállapítására és megsemmisítésére irányuló alkotmányjogi panaszt visszautasítja.

I n d o k o l á s

- [1] Az Állampolgári Bizottság az Emberi Jogokért Alapítvány alkotmányjogi panaszt terjesztett elő az Alkotmánybíróságnál.
- [2] 1. Az indítványozó 2012. április 20-án az Alkotmánybíróságról szóló 2011. évi CLI. törvény (a továbbiakban: Abtv.) 27. §-ára alapított alkotmányjogi panasz keretében, a Fővárosi Bíróság 26.P.25.054/2007/17. számon megindított, a Fővárosi Ítéltábla 2.Pf.21.800/2010/5. számú jogerős ítéletének, a Kúria Pfv.IV.21.485/2011/4. számú ítéletével hatályában fenntartott, kártérítésre kötelező rendelkezései megsemmisítését kérte az Abtv. 43. § (1) bekezdése alapján. Álláspontja szerint azok ugyanis az Alaptörvény VIII. cikkének (2) bekezdésébe, a IX. cikk (1) bekezdésébe, a XXV. cikkébe, valamint a XXVIII. cikk (1) bekezdésébe ütköznek.
- [3] Az indítványozó álláspontja szerint a Kúria ítélete a hatályukban fenntartott rendelkezésekkel együtt sérti az Alaptörvény VIII. cikk (2) bekezdése szerinti egyesülési jogot, valamint az Alaptörvény XXV. cikkében rögzített petíciós jogot. Nézete szerint a bíróság által megállapított kártérítés mértékére tekintettel az indítványozó szervezet számára elviselhetetlen, létét ellehetleníti. Kifejtette továbbá, hogy amennyiben a bejelentőnek az eljárások kezdeményezésével (azzal együtt járó negatív értékítélet vagy egy később nem valósnak bizonyuló jogsértés feltételezése esetén) ilyen retorzióval kell számolnia, az Alaptörvény XXV. cikkében foglaltak érvényesítése gyakorlatilag lehetlenné válik.
- [4] Sérülni vélte továbbá az Alaptörvény IX. cikk (1) bekezdésébe foglalt véleménynyilvánítás szabadságához való jogát is. Az indítványozó hivatkozott az Alkotmánybíróság véleménynyilvánítás szabadságához való joggal összefüggő határozataira, megállapítva, hogy annak jelentősége túlmutat a közhatalomtól való védettségen. Álláspontja szerint ügyében az indítványozó saját értelmezése nem volt szükségszerűen helytelen, nem vezetett továbbá a felperes jogainak súlyos megsértéséhez.
- [5] Az indítványozó sérülni vélte még az Alaptörvény XXVIII. cikk (1) bekezdésében foglaltakat, amely nézete szerint a pártatlanság követelményének súlyos sérelmét eredményezte. Érvelésében kifejtette, hogy az elsőfokú ítéletet meghozó bíró „a jelen ügyben hozott fellebbviteli döntés napján együtt ítélkezett a kifogásolt határozatot hozó bíróság többi tagjával” (melynek alátámasztására konkrét ügyszámot is megjelölt). A pártatlanság követelményének súlyos megsértése álláspontja szerint akkor is megállapítható, ha az említett bíró a kifogásolt

ítélet meghozatalában nem vett részt, azonban a közzétett bírósági határozatokból egyértelműen megállapítható, hogy ő is tagja volt annak a másodfokú tanácsnak, amely az indítványozó ügyében eljár.

- [6] 2. Az Abtv. 30. § (1) bekezdése értelmében az Abtv. 27. §-a alapján benyújtott alkotmányjogi panaszt a sérelmezett döntés kézbesítésétől számított hatvan napon belül, az Abtv. 53. § (2) bekezdése alapján az ügyben első fokon eljáró bírósághoz címezve kell benyújtani. Az indítványozó a Kúria ítéletét 2012. február 20-án vette át, a panaszt 2012. április 20-án, azaz a hatvanadik napon nyújtotta be az Alkotmánybírósághoz, amit az Alkotmánybíróság áttett az elsőfokú bíróságra, hogy a bíróság úgy járjon el, mintha a panaszt ott nyújtották volna be. Mindezek alapján a panasz határidőben érkezettnek tekinthető.
- [7] A panasz az Abtv. 52. § (1) bekezdésében foglalt, az indítványokkal szemben támasztott formai követelményeknek részben megfelel: megjelöli az Alkotmánybíróság hatáskörét megalapozó törvényi rendelkezéseket, az Alaptörvény sérülni vélt rendelkezéseit, a támadott bírói döntést, továbbá részben jelöli meg a bírói döntés alaptörvény-ellenességére vonatkozó okfejtést, valamint kifejezett kérelmet tartalmaz a Kúria Pfv.IV.21.485/2011/4. számú ítéletének, valamint a Fővárosi Ítéltábla 2.Pf.21.800/2010/5. és a Fővárosi Bíróság 26.P.25.054/2007/17. számú ítéleteinek, a Kúria ítéletével hatályában fenntartott, kártérítésre kötelező rendelkezései megsemmisítésére.
- [8] 3. Az Abtv. 56. § (2) bekezdése alapján az Alkotmánybíróság mérlegelési jogkörben vizsgálta az alkotmányjogi panasz befogadhatóságának törvényben előírt tartalmi feltételeit, különösen a 26–27. § szerinti érintettséget, a jogorvoslat kimerítését, valamint a 29–31. § szerinti feltételeket és az Alkotmánybíróság öttagú tanácsa az indítványt az Abtv. 56. §-a alapján befogadta.
- [9] 4. Az Alkotmánybíróság érdemi vizsgálata során, figyelemmel az Abtv. 64. §-ában foglaltakra, az alábbiakat állapította meg.
- [10] 5. Az indítványozó szerint a Kúria döntése sértette az Alaptörvény XXVIII. cikk (1) bekezdésében foglaltakat.
- [11] Az Abtv. 27. §-ra alapított alkotmányjogi panasz egyik tartalmi követelménye az indítványozó jogorvoslati jogának kimerítése.
- [12] A polgári perrendtartásról szóló 1952. évi III. törvény (a továbbiakban: Pp.) 16. § (4) bekezdése lehetőséget teremt a kizárási ok peres fél által történő bejelentésére, melynek a peres eljárás bármely szakaszában helye van [kivéve a Pp. 13. § (1) bekezdés e) pontja alá tartozó okot]. Az alkotmányjogi panasszal támadott kúriai ítélet alapján megállapítható, hogy az indítványozó sem a másodfokú eljárás, sem a felülvizsgálati eljárás során nem hivatkozott arra, hogy a határozat meghozatalánál a törvény értelmében kizárt bíró vett részt az eljárásban. A kifogásolt alapjogsérelem, az indítványozó állítása szerint, a másodfokú eljárásban következett be. E jogsérelem ellen jogorvoslatot a felülvizsgálati eljárásban [Pp. 275. § (2) bekezdés] kereshetett volna. Ennek elmulasztása a vizsgált alapjogsértés tekintetében a jogorvoslati jog kimerítésének hiányát jelenti, mivel a kizárt bíró részvétele ellen van jogorvoslat.
- [13] Mindezek miatt az Alkotmánybíróság az alkotmányjogi panaszt az Alaptörvény XXVIII. cikk (1) bekezdésére alapított részében az Abtv. 64. § d) pontjára hivatkozással visszautasította.
- [14] 6. Az indítványozó az Alaptörvény IX. cikk (1) bekezdésében rögzített véleménynyilvánítás joga, az Alaptörvény VIII. cikk (2) bekezdésében foglalt egyesüléshez való joga, valamint a XXV. cikkében rögzített petíciós joga sérelmét is állította.
- [15] Az Abtv. 52. § (1) bekezdése értelmében az indítványban határozott kérelmet kell előterjeszteni: ennek tartalmaznia kell az Abtv. 52. § (1b) bekezdés e) pontja alapján az indokolást arról, hogy a sérelmezett bírói döntés miért ellentétes az Alaptörvény megjelölt rendelkezésével. Az alkotmányjogi panasz azonban a bírósági ítéletek alaptörvény-ellenességének indokaira érvelést nem tartalmaz, csupán a bírósági ítéletekben foglaltakat részletezi és bírálja anélkül, hogy alkotmányjogi érvekkel igazolná álláspontját. Önmagában az Alaptörvény rendelkezéseire hivatkozás erre nem elegendő.

- [16] Az Abtv. 64. § d) pontja szerint, ha az Alkotmánybíróság egy befogadott alkotmányjogi panasz érdemi elbírálása során megállapítja, hogy az indítvány a törvényi feltételeknek nem felel meg, az indítványt végzésben visszautasítja. Ezért az alkotmányjogi panaszt a fenti három alaptörvény-ellenesség tekintetében visszautasította.

Budapest, 2014. február 24.

Dr. Paczolay Péter s. k.,
az Alkotmánybíróság elnöke

<i>Dr. Balogh Elemér s. k.,</i> alkotmánybíró	<i>Dr. Balsai István s. k.,</i> alkotmánybíró	<i>Dr. Bragyova András s. k.,</i> előadó alkotmánybíró
<i>Dr. Dienes-Oehm Egon s. k.,</i> alkotmánybíró	<i>Dr. Kiss László s. k.,</i> alkotmánybíró	<i>Dr. Kovács Péter s. k.,</i> alkotmánybíró
<i>Dr. Lenkovics Barnabás s. k.,</i> alkotmánybíró	<i>Dr. Lévy Miklós s. k.,</i> alkotmánybíró	<i>Dr. Pokol Béla s. k.,</i> alkotmánybíró
<i>Dr. Salamon László s. k.,</i> alkotmánybíró	<i>Dr. Stumpf István s. k.,</i> alkotmánybíró	<i>Dr. Szalay Péter s. k.,</i> alkotmánybíró
	<i>Dr. Szívós Mária s. k.,</i> alkotmánybíró	

Dr. Salamon László alkotmánybíró párhuzamos indokolása

- [17] A végzés rendelkező részével egyetértek, azonban az Indokolás [10]–[13] bekezdéseiben kifejtett érveitől eltérően más indokkal támogatom az itt érintett panaszelem visszautasítását.
- [18] A jogorvoslati jog kimerítése azon panaszelem tekintetében, mely szerint sérült az indítványozónak az Alaptörvény XXVIII. cikk (1) bekezdésében biztosított tisztességes eljáráshoz való joga, fel sem merülhetett. Ugyanis az indítványozó nem terjesztett elő elfogultsági kifogást a másodfokú eljárás során, s a felülvizsgálati kérelemben sem hivatkozott arra, hogy a jogerős döntés meghozatalában törvényben kizárt bíró vett volna részt. Az eljárás másodfokú bíróság összetétele pedig nem ütközött a bíróságok megalakítására vonatkozó, mérlegelésen kívül eső jogszabályi tilalomba. Az ügyben az érintett kérdés kapcsán tehát nem született olyan döntés, és nem történt olyan eljárási fejlemény, mellyel szemben jogorvoslatot lehetett vagy kellett volna igénybe venni.
- [19] Ebből viszont az következik, hogy nem áll fenn az alkotmányjogi panasz előterjesztésének az Abtv. 27. § fejezető szövegében írt feltétele; az indítványban sérelmezett okkal összefüggésben nem született olyan bírói döntés, mely alaptörvény-ellenes lenne. A visszautasításnak tehát e tekintetben véleményem szerint ez az Abtv. 27. §-ából következő indoka.

Budapest, 2014. február 24.

Dr. Salamon László s. k.,
alkotmánybíró

- [20] A párhuzamos indokoláshoz csatlakozom.

Budapest, 2014. február 24.

Dr. Dienes-Oehm Egon s. k.,
alkotmánybíró

Alkotmánybírósági ügyszám: IV/2854/2012.

AZ ALKOTMÁNYBÍRÓSÁG TANÁCSAINAK A MAGYAR KÖZLÖNYBEN KÖZZÉ NEM TETT HATÁROZATAI ÉS VÉGZÉSEI

AZ ALKOTMÁNYBÍRÓSÁG 3030/2014. (III. 3.) AB VÉGZÉSE

alkotmányjogi panasz visszautasításáról

Az Alkotmánybíróság tanácsa alkotmányjogi panasz tárgyában meghozta a következő

v é g z é s t:

Az Alkotmánybíróság a Kúria mint felülvizsgálati bíróság Kfv.II.37.811/2012/6. számú ítélete alaptörvény-ellenességének megállapítására és megsemmisítésére irányuló alkotmányjogi panaszt visszautasítja.

I n d o k o l á s

- [1] 1. A személyesen eljáró ügyvéd indítványozóval szemben a Pécsi Ügyvédi Kamara fegyelmi eljárást folytatott le. A fegyelmi tanács az indítványozót vétkesnek nyilvánította egy rendbeli, szándékosan elkövetett fegyelmi vétségben, és vele szemben pénzbírságot szabott ki. A fegyelmi tanács megállapította, hogy az eljárás alá vont ügyvéd a vizsgált beadványokban tett megállapításaival, nyilatkozataival megsértette az ügyvédekről szóló 1998. évi XI. törvény (a továbbiakban: Ütv.) 3. § (2) bekezdésében, valamint a Magyar Ügyvédi Kamarának az ügyvédi hivatás etikai szabályairól és elvárásairól szóló 8/1999. (III. 22.) MÜK Szabályzata (a továbbiakban: Etikai Szabályzat) 12/1., 15/2. és 15/7. pontjában foglaltakat azzal, hogy az eljáró bíróval szembeni személyes ellenszenvét is kifejezésre juttatva, beadványaiban személyeskedésig menő kijelentésekre ragadtatta magát, és súlyos jogkövetkezményekhez vezető állításokat tett. A fegyelmi tanács álláspontja szerint a bírósággal szemben használt durva és tiszteletlen hangnem nem megengedhető, a jogi képviselő egyéni véleményének az általa szerkesztett beadványban nem adhat hangot, a peres iratot pedig tárgy- és tényszerűen, jogilag pontosan kell megfogalmaznia.
- [2] A Magyar Ügyvédi Kamara Fegyelmi Fellebbviteli Tanácsa helybenhagyta az elsőfokú határozatot.
- [3] A jogerős fegyelmi határozat felülvizsgálata iránt az indítványozó pert indított, keresetét a Fővárosi Törvényszék 6.K.33.439/2011/10. számú ítéletével elutasította. A bíróság az ítélet indokolásában kiemelte, hogy a fegyelmi eljárás tárgyát – ezen keresztül a bírósági felülvizsgálat kereteit – kizárólag az képezte, hogy az eljárás alá vont ügyvéd a beadványaiban megfogalmazott kijelentésekkel, kifejezésekkel, állításokkal megsértette-e az Etikai Szabályzat egyes pontjait. Rámutatott arra, hogy a bíróság méltóságának tisztelete nem az egyes bírót, hanem az igazságszolgáltatási tevékenységet végző szervezetet illeti meg, ezért az ügyvédnek a bíróság tiszteletét az eljáró bíró személyétől, tevékenységétől függetlenül tanúsítania kell a hivatásrendre vonatkozó szabályok alapján. A szabad véleménynyilvánításhoz való jog indítványozó által kifogásolt korlátozásával összefüggésben a bíróság – az Emberi Jogok Európai Egyezménye (a továbbiakban: Egyezmény) 10. Cikkére, valamint az Emberi Jogok Európai Bírósága gyakorlatára is kiterjedő vizsgálata alapján – arra a következtetésre jutott, hogy az Egyezmény 10. Cikk 2. pontjában szereplő, a korlátozást „törvényben kell szabályozni” feltételnek az Etikai Szabályzat megfelel.
- [4] A Kúria mint felülvizsgálati bíróság Kfv.II.37.811/2012/6. számú ítéletével hatályában fenntartotta a jogerős ítéletet. Az elsőfokú bíróság álláspontját megerősítve a Kúria kiemelte, hogy a közigazgatási perben a kamarai határozatok, és nem az Etikai Szabályzat törvényességét kellett vizsgálni, hatáskör hiányában az utóbbira egyébként sem lenne jogosult az eljáró bíróság.
- [5] Egyetértett a Kúria az elsőfokú bíróság álláspontjával abban a vonatkozásban is, hogy az Etikai Szabályzat az Ütv. 111. § (2) e) pontja alapján a törvényalkotótól származó felhatalmazáson alapuló norma, amely megfelel a

pontosság, hozzáférhetőség követelményének. A Kúria hangsúlyozta, hogy a köztestületként működő kamara tagjaként végzett szakmai tevékenységet jogilag szabályozott keretek között lehet csak gyakorolni, az Etikai Szabályzat által felállított korlátozás a bíróságok tekintélyének fenntartása érdekében korlátozza a szabad véleménynyilvánításhoz való jogot. A Kúria megállapította, hogy a személyeskedő, az eljáró bírót becsmérő, a szakmai és jogi érvelést, illetve a perjog által biztosított jogi lehetőségeket háttérbe szorító ügyvédi magatartás sérti az Etikai Szabályzat 12.1., 15/2. és 15/7. pontjait, mert sérti a bíróság méltóságát, ezzel aláássa a bíróságok működésébe vetett közbizalmat. A Kúria szerint az elsőfokú bíróság részletes választ adott a kereseti előadásokra, indokolási kötelezettségének is eleget tett.

- [6] 2. Az indítványozó alkotmányjogi panaszában a Kúria Kfv.II.37.811/2012/6. számú ítéletének megsemmisítését és annak előírását kérte az Alkotmánybíróságtól, hogy az újabb határozatot az alkotmányos normák megtartásával hozza meg az elsőfokú bíróság. Az indítványozó állítása szerint a bíróság eljárása során megsértette az Alaptörvény IX. cikk (1) bekezdésében biztosított szabad véleménynyilvánításhoz való jogát, a fegyelmi hatóságok és a bíróságok pedig a XXIV. cikk, illetve a XXVIII. cikk (1) bekezdése szerinti tisztességes eljáráshoz való jogát.
- [7] Az indítványozó szabad véleménynyilvánításhoz való jogával összefüggésben a 36/1994. (VI. 24.) AB határozatra hivatkozással kifejtette, azzal, hogy belépett az ügyvédi kamarába, nem lett másodrendű állampolgár, nem illetik meg korlátozottabb jogok, mint másokat.
- [8] Az indítványozó az Egyezmény 10. Cikk 2. pontjára hivatkozással nem vitatta, hogy a véleménynyilvánítás joga korlátozható, sérelmezte ugyanakkor, hogy az Etikai Szabályzat úgy korlátozza ezen jogát, hogy a korlátozásra a Magyar Ügyvédi Kamarának nem volt a törvényalkotótól származó felhatalmazása. Az indítványozó állítása szerint a tárgy nélküli felhatalmazás nem felhatalmazás, a fegyelmi határozatokban megjelölt etikai szabályok ezért jogérvényesen nem is léteznek, azok megsértéséért így felelősségre sem lett volna vonható.
- [9] Az Alkotmánybíróság határozatára utalással hivatkozott az indítványozó arra is, hogy a közhatalom gyakorlásában résztvevő személyek nyilvános bírálhatósága kevesebb korlátozást tesz csak lehetővé, az Etikai Szabályzat rendelkezései miatt azonban bíróságok kevésbé bírálhatóak, mint más személyek. A kamarai szabályozást az indítványozó amiatt is sérelmezte, hogy az nem csak az ügyvéd, de az általa képviselt fél véleménynyilvánítási jogát is korlátozza.
- [10] Tisztességes eljáráshoz való jogával összefüggésben az indítványozó azt kifogásolta, hogy sem a fegyelmi, sem a bírósági határozatok nem tartalmaznak vizsgált és kifogásolt kijelentései tekintetében semmilyen indokolást, így például nem indokolják meg, hogy miért sérti a tisztelet követelményét az, ha egy bíróról azt írja: túllépte hatáskörét, jogtalan előnyhöz juttatta az ellenfelet.
- [11] 3. Az Abtv. 27. §-a értelmében az Alaptörvény 24. cikk (2) bekezdés *d*) pontja alapján alaptörvény-ellenes bírói döntéssel szemben az egyedi ügyben érintett személy vagy szervezet alkotmányjogi panasszal fordulhat az Alkotmánybírósághoz, ha az ügy érdemében hozott döntés vagy a bírósági eljárást befejező egyéb döntés az indítványozó Alaptörvényben biztosított jogát sérti, és az indítványozó a jogorvoslati lehetőségeit már kimerítette, vagy jogorvoslati lehetőség nincs számára biztosítva.
- [12] Az Abtv. 56. § (1) bekezdése alapján az Alkotmánybíróság tanácsban eljárva dönt az alkotmányjogi panasz befogadásáról. Az Abtv. 52. § (1b) bekezdése értelmében a befogadhatóság egyik formai feltétele, hogy az indítvány határozott kérelmet tartalmaz. A kérelem akkor határozott, ha egyértelműen megjelöli az *a)–f)* pontokban foglaltakat. Az Alkotmánybíróság megállapította, hogy az indítvány ezeknek a feltételeknek csak részben tesz eleget.
- [13] 4.1. Az Abtv. 52. § (1b) bekezdés *b*) pontja alapján az alkotmányjogi panaszban meg kell jelölni az Alaptörvényben biztosított jog sérelmének lényegét. Az indítványozó nem vitatta, hogy véleménynyilvánításhoz való joga az igazságszolgáltatás érdekében korlátozható, a korlátozás mértékét illető kifogásokat sem hozott fel. Az indítványozó alapvető alkotmányjogi problémaként kifejezetten a szabályozással kapcsolatban felvetett kérdést fogalmazott meg, az Etikai Szabályzat alaptörvény-ellenességét állította, jogsérelmét a bíróság által alkalmazott szabályozásra vezette vissza. Az indítványozó ugyanakkor az Abtv. 27. §-ára alapított alkotmányjogi panasszal fordult az Alkotmánybírósághoz, a bírói döntést pedig azért támadta, mert az eljáró bíróság alkalmazta az általa kifogásolt szabályozást. A véleménynyilvánításhoz való joggal összefüggésben a bírói döntésből közvetlenül származó alkotmányos jogsérelmet az indítványozó nem állított.

- [14] 4.2. Az Abtv. 52. § (1b) bekezdés *d*) pontja szerint a kérelemben egyértelműen meg kell jelölni az Alaptörvény megsértett rendelkezéseit. Az indítványozó hivatkozott az Alaptörvény XXIV. cikkének sérelmére is, azt állítva, hogy a fegyelmi határozatokat az eljáró fegyelmi tanácsok nem indokolták meg. Az Abtv. 27. §-a alapján bírói döntéssel szemben lehet az Alkotmánybírósághoz fordulni, az Alaptörvénynek az indítványozó által megsérteni vélt XXIV. cikk (1) bekezdése pedig a tisztességes hatósági eljáráshoz való jogot biztosítja, így bírói döntés még elvileg sem sértheti a XXIV. cikk (1) bekezdése szerint alapjogot.
- [15] 4.3. Az Abtv. 52. § (1b) bekezdés *e*) pontjára figyelemmel a kérelemnek indokolást kell tartalmaznia arra nézve, hogy a sérelmezett bírói döntés miért ellentétes az Alaptörvény megjelölt rendelkezéseivel. Az indítványozó az Abtv. 27. §-ára alapított alkotmányjogi panasszal fordult az Alkotmánybírósághoz, amelynek tárgya csak bírói döntés lehet. Az Alkotmánybíróság megállapította, hogy bár az indítványozó kérelme formálisan a Kúria támadott határozatának megsemmisítésére irányult, az alkotmányjogi panasz nélkülözi a bírói döntés alaptörvény-ellenességére vonatkozó, alkotmányjogilag értékelhető indokolást, érvelést. Ugyanerre a megállapításra jutott az Alkotmánybíróság a XXVIII. cikk (1) bekezdésének állított sérelmére vonatkozóan is: a tisztességes eljáráshoz, ennek részeként a megfelelő indokoláshoz való jog sérelmével kapcsolatban alkotmányossági szempontból értelmezhető előadást, indokolást az indítvány szintén nem tartalmaz.
- [16] 5. A fenti hiányosságok miatt az Alkotmánybíróság a befogadhatóság tartalmi feltételeinek vizsgálatát mellőzte, és az alkotmányjogi panaszt – figyelemmel az Abtv. 56. § (3) bekezdésére – az Ügyrend 30. § (2) bekezdés *h*) pontja alapján visszautasította.

Budapest, 2014. február 18.

Dr. Lenkovics Barnabás s. k.,
tanácsvezető alkotmánybíró

Dr. Dienes-Oehm Egon s. k.,
előadó alkotmánybíró

Dr. Lévy Miklós s. k.,
alkotmánybíró

Dr. Salamon László s. k.,
alkotmánybíró

Dr. Szalay Péter s. k.,
alkotmánybíró

Alkotmánybírósági ügyszám: IV/1235/2013.

• • •

AZ ALKOTMÁNYBÍRÓSÁG 3031/2014. (III. 3.) AB VÉGZÉSE

alkotmányjogi panasz visszautasításáról

Az Alkotmánybíróság tanácsa alkotmányjogi panasz tárgyában meghozta a következő

v é g z é s t:

Az Alkotmánybíróság a Kúria Pfv.I.21.123/2012/11. számú, a Fővárosi Törvényszék 43.Pf.640.635/2011/7. számú és a Budai Központi Kerületi Bíróság 22.P.XI.20.688/2011/7. számú ítéletei alaptörvény-ellenességének megállapítására és megsemmisítésére irányuló alkotmányjogi panaszt visszautasítja.

I n d o k o l á s

- [1] 1. Az indítványozó az Alkotmánybíróságról szóló 2011. évi CLI. törvény (a továbbiakban: Abtv.) 27. §-a alapján alkotmányjogi panasszal fordult az Alkotmánybírósághoz.
- [2] Alkotmányjogi panaszában az indítványozó a Kúria – felülvizsgálati eljárásban hozott – Pfv.I.21.123/2012/11. számú, a Fővárosi Törvényszék 43.Pf.640.635/2011/7. számú és a Budai Központi Kerületi Bíróság 22.P.XI.20.688/2011/7. számú ítéleteinek felülvizsgálatát és megsemmisítését kérte az Alkotmánybíróságtól.
- [3] Az alkotmányjogi panasz alapjául szolgáló ügyben az indítványozó I. rendű alperesként vett részt a Budai Központi Kerületi Bíróság előtt szerződés érvénytelenségének megállapítása iránt – megismételt eljárás keretében – indult perben. Az első fokú bíróság a keresetnek 22.P.XI.20.688/2011/7. számú ítéletében helyt adott, és a per tárgyát képező adásvételi szerződés érvénytelenségét megállapította. A másodfokon eljáró Fővárosi Törvényszék az elsőfokú bíróság ítéletét 43.Pf.640.635/2011/7. számú ítéletében helybenhagyta. Az indítványozó által benyújtott felülvizsgálati kérelem alapján – tárgyaláson – hozott Pfv.I.21.123/2012/11. számú felülvizsgálati ítéletében a Kúria a jogerős ítéletet hatályában fenntartotta.
- [4] Az alapügyben I. rendű alperes indítványozó és a II. rendű alperes mint vevők, és az I., II. és VI. rendű felperesek, illetve a III., IV. és V. rendű felperesek jogelődje, továbbá a IV. és V. rendű alperesek mint eladók között 2001. február 23-án jött létre a per tárgyát képező adásvételi szerződés.
- [5] A szerződéssel az I-II. rendű alperesek megvásárolták az eladók osztatlan közös tulajdonát képező társasház – a tulajdonosok közös tulajdonában álló, önálló ingatlanként be nem jegyzett – 164 m² területű padlástérét, a megközelítésére szolgáló lépcsőt és annak 8 m² terület nagyságú előterét, abból a célból, hogy a padlástérben terasszal és erkéllyel rendelkező társasházi öröklakást építsenek. Az eladók szándéka a rossz állapotban lévő tető felújítására, szigetelésének helyreállítására, a beázások megszüntetésére irányult; ezen munkákat a vevők a saját építkezésük részeként vállalták elvégezni. Ajánlatuk megtétele során – építési szakértő véleményére hivatkozva – úgy tájékoztatták az eladókat, hogy a tetőszerkezet, a födémek és szigetelések elbontása, korszerűbb, nagyobb teherbírású anyagokra történő cseréje szükséges a munkálatok elvégzéséhez, amely mindezek miatt jelentős költséggel jár. Erre tekintettel a felek úgy állapodtak meg, hogy a vételár – amelyet 4 000 000 forintban határoztak meg – az eladók teljes egészében a társasház felújítási munkálataira kötelesek fordítani. Éppen ezért a megállapodás alapján a vételár tényleges kifizetésére nem is került volna sor, azt a vevők teljes egészében olyan épületszerkezetek felújítási munkálataira fordították volna, amelyek a tetőtér beépítését követően is közös tulajdonban maradnak.
- [6] Az okiratot szerkesztő ügyvéd tájékoztatta a feleket, hogy az elkészülő öröklakás tulajdonjogának megszerzéséhez a szerződésen felül a tulajdonosváltásnak az ingatlan-nyilvántartásba történő bejegyzésére is szükség lesz, amelynek feltételei a jogerős építési engedély és kiviteli tervek alapján megépített öröklakásra vonatkozó használatbavételi engedély, valamint a társasház módosított alapító okirata. Arról tájékoztatta a feleket, hogy a tulajdonjog megszerzéséhez a megvásárlást követően csak az ingatlan albetétesítése után lesz lehetséges, amihez az alapító okirat módosítása szükséges. Mivel azonban a létrejövő új ingatlan tényleges és pontos méreteinek, ezzel együtt a hozzá tartozó közös tulajdoni hányadnak a meghatározása ténylegesen csak a munkálatok befejezését követően lesz lehetséges, ezért javasolta a szerződésben alkalmazott jogi konstrukciót; vagyis azt, hogy elsőként a – még osztatlan közös tulajdonban lévő – padlástér megvásárlására kerüljön sor. Amennyiben ugyanis elsőként az albetétesítés történne meg, akkor a fentiek miatt az alapító okiratot kétszer kellene módosítani.
- [7] Tekintettel a fentiekre az eladók hozzájárulásukat adták egyrészt ahhoz, hogy a padlástérben megépítésre kerülő társasházi öröklakásra tekintettel a vevők módosítsák a társasház alapító okiratát, másrészt ahhoz, hogy a vevők tulajdonjoga az ingatlan-nyilvántartásba bejegyzést nyerjen.
- [8] A szerződéskötéssel felmerült 150 000 forint összegű költséget az I-II. rendű alperesek viselték, a tetőtér beépítés engedélyezési terveinek elkészítéséért, továbbá a vázlatterv elkészítéséért mindösszesen 1 415 000 forintot fizettek ki.
- [9] Az építési hatóság 2002. július 31-én kelt határozatával az építési engedélyt megadta, a határozat 2002. augusztus 17-én jogerőre emelkedett. Az építési engedély a háromlakásos lakóépület tetőterének beépítésével egy újabb lakás kialakítására, az I. emeleti lakás lépcső miatti kismértékű átalakítására és az utcai kerítés átalakítására vonatkozott. Az építési engedélyezési tervdokumentáció elkészítése során a perbeli ingatlan lakóival egyeztetés nem történt, az engedélyezési terveket nekik nem mutatták be.

- [10] A kiviteli tervek elkészítése során már folytak tárgyalások a felek között. 2003 nyarán és őszén több egyeztetés is zajlott gépész tervező bevonásával is. Ennek során bizonyos kérdésekben már nem volt egyetértés, az eltelt időszak alatt a viszony a felek között megromlott. Ennek oka, hogy az eladók várakozásaival ellentétben az építkezés még 2003 nyarán sem kezdődött meg, illetve hogy az új gépészeti vezetékek kialakítása a meglévő lakásokat is érintette volna. Az eladók 2003. szeptember 24-én felszólították a vevőket a kivitelezés megvalósítására, azonban – az építkezéssel kapcsolatos ütemterv elfogadásának hiányában – a kivitelezés megkezdésére ezt követően sem került sor.
- [11] 2004 tavaszán a vevők az eladókkal nem egyeztetett módon megkezdtek a tetőtér kiürítését. Erre, továbbá a tulajdonosok által ezt követően végrehajtott zárcserékre tekintettel a felek kölcsönösen birtokháborítási eljárásokat is indítottak egymással szemben. Ugyanekkor az eladók a problémával ügyvédhez is fordultak.
- [12] A lakók végül maguk is megvizsgáltatták a tetőt egy igazságügyi szakértővel, aki szakvéleményében megállapította, hogy a tető felismert hibái annak teljes bontása és átépítése nélkül is javíthatóak az ott felsorolt módokon, amelyeknek nettó javítási, felújítási bekerülési költségét 300 000 forintban határozta meg. Megállapította továbbá, hogy tekintettel a tető szerkezeti megoldásaira, abban – ugyan nem gazdaságos módon, de – lehetőség van egy körülbelül 97 négyzetméteres lakás kialakítására teljes átépítés nélkül is. Ezzel szemben a vevők által megvalósítani kívánt beépítés lényegesen megváltoztatja a meglévő lakóépület megjelenését, a tetőszerkezet teljes átalakítását igényli és egy kétszintes 165,86 négyzetméter hasznos alapterületű lakás megépítésére irányul.
- [13] A felperesek ezt követően bírósághoz fordultak a szerződés érvénytelenségének megállapítása iránt 2004. május 3-án, és a tető javítását 437 500 forint ellenében maguk végeztették el.
- [14] Az eljáró bíróság 2004. november 7-én kelt 18.P.XI.21149/2004/7. számú ítéletével megállapította a perbeli adásvételi szerződés érvénytelenségét, melyet a vevők fellebbezése folytán eljáró Fővárosi Bíróság a 43.PF.24322/2005/2. számú végzésével – eljárési okokból, továbbá bizonyos anyagi jogi kérdések további tisztázása érdekében – hatályon kívül helyezett és az elsőfokú bíróságot a per újabb tárgyalására és újabb határozat hozatalára utasította.
- [15] Két év elteltével a tetőtér-beépítésére vonatkozó építési engedély lejárt, az engedély meghosszabbítására irányuló, az I-II. rendű alperesek által kezdeményezett eljárások nem vezettek eredményre.
- [16] Az ezt követően indult megismételt eljárásban hozták meg az eljáró bíróságok az alapügyben I. rendű alperesként részt vett indítványozó által támadott ítéleteket. Ezekben a bíróságok egybehangzóan az adásvételi szerződés érvénytelenségét állapították meg, elutasítva az alperesek védekezését, illetve a szerződés érvénytelensége esetére a biztatási kár megtérítésére irányuló viszontkeresetét, továbbá fellebbezését, illetve felülvizsgálati kérelmét.
- [17] A bíróságok egybehangzóan úgy ítélték meg, hogy az adásvételi szerződés a megkötésekor hatályban volt, a társasházakról szóló 1997. évi CLVII. törvény (továbbiakban: Tht.) 2. §-ába, valamint az ingatlan-nyilvántartásról szóló 1997. évi CXLI. törvény (továbbiakban: Inyvtv.) 12. § b) pontjába ütközött. E rendelkezések alapján a közös tulajdonban álló padlástér – forgalomképtelensége miatt – nem képezhetette adásvétel tárgyát, mivel nem minősült önálló ingatlanoknak. Az érvényességhez arra lett volna szükség, hogy az érintett épületrészeket előbb önálló albetétté alakítsák, meghatározva a hozzájuk tartozó külön tulajdoni hányadokat is. Mivel erre nem került sor, a szerződés a Ptk. 365. § (2) bekezdésébe (forgalomképtelen dolog átruházásának tilalma) is ütközött. A Ptk. 200. § (2) bekezdése alapján a jogszabályba ütköző szerződés semmis, ezért a perbeli adásvétel érvénytelen volt.
- [18] További indokaik szerint az érvénytelenség tévedés címén is megállapítható volt, mivel az eladók a vevőktől – és az azok által alkalmazott szakértőtől – kapott tájékoztatás alapján lényeges körülmény, a tető felújításával kapcsolatos munkálatok műszaki megoldásai, a kialakítandó lakás mérete, illetve a munkálatok költsége tekintetében a szerződés megkötésekor tévedésben voltak.
- [19] Az alperesek viszontkeresetével kapcsolatban a bíróságok megállapították, hogy mivel a jogszabályba ütközés okán előállt érvénytelenségi ok nem volt orvosolható (a bíróság a hiányzó jognyilatkozatokat, a tulajdonostársak szerződéses nyilatkozatait nem pótolhatta), ezért a szerződés érvényessé nyilvánítása nem volt lehetséges. Mivel pedig az érvénytelen szerződés alapján az abban résztvevő felek között teljesítés ténylegesen nem történt, ezért a Ptk. 237. §-a alapján (eredeti állapot helyreállítása) sincsen olyan érvényes jogcím, amely alapján az alperes vevők követelhetnék az ellenérdekű felektől az általuk érvényesíteni kívánt összeget.
- [20] A Kúria a felülvizsgálati ítéletében – az indítványozó által előterjesztett felülvizsgálati kérelemmel összefüggésben – pontosította a korábbi ítéletek indokolását. Külön kitért a kérelem azon érveire, amely szerint a jogszabályok, valamint a vonatkozó bírósági gyakorlat szerint a forgalomképeségnek a szerződés teljesítésekor kell fennállnia és önmagában az, hogy a szerződés olyan dolog tulajdonjogának az átruházására vállal kötelezettséget,

aminek a szerződéskötéskor (még) nem tulajdonosa, nem eredményez érvénytelenséget. Mivel a szerződés a kérelem szerint ennek a hiányosságnak a pótlását megfelelően biztosította volna, a Ptk., továbbá a Tht. és az Inyvtv. konkrét rendelkezései pedig ezt a lehetőséget nem tiltják, így álláspontja szerint a jogerős ítélet a Ptk. 227. § (2) bekezdésével (a lehetetlen szolgáltatásra irányuló szerződés semmis), valamint a korábban említett 365. § (2) bekezdésével is ellentétes. A Kúria ezzel kapcsolatban kiemelte, hogy a Tht. speciális törvényi szabályokat állapított meg a közös tulajdon elidegeníthetőségével kapcsolatban a 3. § (2) bekezdésében (nevezetesen: alapító okirat felhatalmazása alapján a tulajdonostársak közössége gyakorolhatja az elidegenítéssel kapcsolatos jogokat, ha az ingatlanrész önálló ingatlanként kialakítható), valamint 19. § (2) bekezdésében (miszerint: bármely tulajdonostárs kérheti a bíróságtól a közös tulajdon megszüntetését, ha az a kisebbség méltányos érdekét nem sérti), amelyek az elidegenítést kizárólag e két esetben teszik lehetővé. Mivel az adott ügyben egyik feltétel sem teljesült – az alapító okirat kifejezetten tiltotta is a Tht. 3. § (2) bekezdése alapján történő elidegenítést – nem volt lehetőség az indítványozó által hivatkozott alkalmazására. A Ptk. 200. § (1) bekezdése alapján a felek akkor térhetnek el a szerződésekre vonatkozó rendelkezésektől, ha az eltérést jogszabály nem tiltja. Mivel a jelen ügyben ez nem volt megállapítható, ezért a Kúria szerint a szerződésnek az ingatlan-átruházási szerződés érvényességéről szóló XXV. PED-ben előírt minimális tartalmi kellékeken felül a Tht. speciális (tartalmi és alaki) előírásainak is meg kellett volna felelnie ahhoz, hogy a kívánt joghatások elérésére alkalmas legyen. Az indítványozó felülvizsgálati kérelmének egyéb elemei tekintetében a Kúria az eljáró bíróságok ítéleteiben foglaltakkal lényegében azonos indokok alapján értett egyet.

- [21] Az indítványozó az alkotmányjogi panasz indokaként előadta, hogy álláspontja szerint a bírósági ítéletekben megjelenő jogértelmezés oly mértékben önkényes, aminek következtében az ítéletek ellentétessé váltak a jogszabályokkal, az általa hivatkozott Polgári Elvi Döntéssel, továbbá más, korábbi bírósági határozatokkal, néhol pedig azok figyelembevételét indokolatlanul mellőzte. Véleménye szerint az ily módon meghozott döntések nemcsak tévesek, de a törvény szövegétől is oly mértékben térnek el, amely már az Alaptörvény 26. cikk (1) bekezdésében foglalt bírói függetlenség (és azon belül a törvénynek való alárendeltség) elvének, valamint a XXVIII. cikk (1) bekezdésében foglalt tisztességes eljáráshoz való jognak a sérelmét eredményezte. Ezzel kapcsolatban ismételtelen kifejtette – a felülvizsgálati eljárásban a Kúria által már elbírált – azon érvelését, hogy a jogszabályok – valamint a PED és az általa hivatkozott bírósági ítéletek – alapján nem kizárt sem olyan dolog (ingatlan) tulajdonjogának az átruházása, amely a szerződéskötés időpontjában nincs az eladó tulajdonában, sem olyané, amely adott esetben, ebben az időpontban fizikailag még nem is létezik, avagy forgalomképtelen. Ilyen adásvételi szerződés teljesítéséhez mindössze arra van szükség, hogy a jogügylet tárgya a teljesítés időpontjára létrejöjjön, vagy az eladó tulajdonába kerüljön, illetve – mint esetükben – forgalomképesé váljon. Álláspontja szerint erre az általuk vevőként megkötött szerződés alkalmas volt, ezért a bíróságok ítéletei, a bennük foglalt jogértelmezések alaptörvényt sértőek voltak. Kifejtette, azzal, hogy a bíróságok figyelmen kívül hagyták azt aényt, hogy az adásvételi szerződés nem pusztán a tulajdonostársak közös tulajdonában lévő padlástér, hanem azzal együtt a később kialakítandó lakás tulajdonjogának átruházására is irányult, az eljárásuk jogellenes eredményre vezetett, mivel ebben az esetben a bíróságok által hivatkozott, Tht.-ban foglalt elidegenítési korlátozások alkalmazása sem volt lehetséges. Nehezményezte továbbá, hogy az ítéleti indokolások alapján szerinte a bíróságok az alapító okirat módosítását kizárólag a Tht. 3. §-ának (2) bekezdésében foglalt közgyűlési határozat útján tekintették lehetségesnek, noha az, mint a tulajdonostársak között létrejött szerződés ilyen határozat hiányában, a felek közös akarataival – szerződésben – is módosítható. Az érvénytelenné nyilvánított szerződésben szerinte az eladók éppen erre vállaltak kötelezettséget, ezért e kötelezettség teljesítésével a szerződés is alkalmas lett volna a célzott joghatás elérésére. Mivel a bíróságok – véleménye szerint önkényesen és indokolatlanul – ezen jogértelmezéssel ellentétes álláspontot foglaltak el, sérült a tisztességes eljáráshoz való joga. Az indítványozó szerint a bírói függetlenség elvének jogszerű biztosítása nem vezethet a jogszabályoktól, illetve a perbeli bizonyítékoktól való függetlenedésre, mert ebben az esetben a bíróság törvényeknek való alávettségének kötelessége, másik oldalról pedig az ügyfélnek ehhez fűződő alapjoga, összességében pedig a jogállamiság követelménye is sérül. Mivel álláspontja szerint az alapügyben folytatott eljárásokban erre került sor, az Alaptörvény B) cikk (1) bekezdése sérelmére is hivatkozott.

- [22] 2. Az Alkotmánybíróság megállapította, hogy az alkotmányjogi panasz a befogadhatóság formai feltételeinek megfelel. Az indítványozó a bíróságok ítéletei elleni alkotmányjogi panaszt az elsőfokú bíróságnál az Abtv.

30. § (1) bekezdésében írt kézbesítéstől számított 60 napos határidőn belül terjesztette elő. Az alkotmányjogi panasz formailag megfelel az Abtv. 52. § (1b) bekezdés a)–f) pontjaiban foglalt feltételeknek.

- [23] 3. Az Abtv. 56. § (2) bekezdése alapján az Alkotmánybíróság megvizsgálta az alkotmányjogi panasz befogadhatóságának törvényben előírt tartalmi feltételeit, különösen a 27. § szerinti érintettséget, a jogorvoslat kimerítését, valamint a 29–31. § szerinti feltételeket.
- [24] 3.1. Az Abtv. 27. §-ában meghatározott egyedi ügyben való érintettség megállapítható: az indítványozó a peres eljárásban alperesként vett részt. A Kúria felülvizsgálati eljárásban meghozott ítélete ellen további jogorvoslat nem áll rendelkezésre, ezért a panasz az Abtv. 27. § b) pontjában foglaltaknak is eleget tesz.
- [25] 3.2. Az Abtv. 27. § a) pontjában foglaltak alapján alkotmányjogi panasz bírói ítélet ellen abban az esetben nyújtható be, ha az az indítványozó Alaptörvényben biztosított jogát sérti.
- [26] Az Alaptörvény 26. cikk (1) bekezdésével, valamint B cikk (1) bekezdésével kapcsolatban az Alkotmánybíróság megállapította, hogy a bírói függetlenség elve, valamint a jogállamiság alkotmányos tétele nem minősül az indítványozó Alaptörvényben biztosított jogának. Az indítványozó sem erre hivatkozik, hanem az említett elveket (követelményeket) az Alaptörvény XXVIII. cikk (1) bekezdésében biztosított tisztességes eljáráshoz fűződő joggal összefüggésben említi, ugyanakkor az indítvány e tekintetben alkotmányosan értékelhető indokolást nem tartalmaz, így nem tesz eleget az Abtv. 52. § (1b) bekezdés e) pontjában foglalt befogadási feltételnek. Erre tekintettel a Alkotmánybíróság az indítványt ezen elemek tekintetében az Ügyrend 30. § (2) bekezdés h) pontja alapján visszautasította.
- [27] 3.3. Az indítvány további eleme vonatkozásában az Alkotmánybíróság az alábbiakra figyelemmel alakította ki álláspontját. Az Abtv. 29. §-a szerint az Alkotmánybíróság az alkotmányjogi panaszt a bírói döntést érdemben befolyásoló alaptörvény-ellenesség, vagy alapvető alkotmányjogi jelentőségű kérdés esetén fogadja be. Erre tekintettel az indítványozónak az Alaptörvény XXVIII. cikk (1) bekezdésében foglalt tisztességes eljáráshoz való jogra vonatkozó, fentebbieken túlmenő hivatkozásával kapcsolatban a következőket állapította meg.
- [28] A tisztességes eljáráshoz való jog indítványban foglalt értelmezése téves, annak relevanciája – az indítványozó által megjelölt indokok közül – alkotmányjogi szempontból kizárólag az indokolási kötelezettség megsértése tekintetében lenne. Az Alkotmánybíróság ugyanakkor ezzel kapcsolatban megállapította, hogy az eljáró bíróságok indokolási kötelezettségüknek eljárásuk során eleget tettek, a támadott ítéletekben részletesen megindokolták, hogy milyen tényállás mellett és milyen érvek alapján hozták meg az indítványozó számára sérelmes döntéseiket. A tényállás feltárása, a bizonyítékok mérlegelése és ennek alapján az adott jogág körébe tartozó jogi következtetések levonása a rendes bíróságok feladata, melyek eredményére hivatkozással a tisztességes eljáráshoz való jog (azaz jog a törvény által felállított, független, pártatlan bíróságokhoz és az ésszerű határidőn belüli tisztességes és nyilvános tárgyaláshoz) érvényesülésének vitássá tétele fogalmilag kizárt.
- [29] Az indítványozó a tisztességes eljáráshoz való jog sérelmére hivatkozva valójában a bíróság érdemi ítélezési tevékenységét vitatja, érveiben – az indokolás hiányának nyilvánvalóan alaptalan kifogását leszámítva – nem hivatkozik olyan okra, amely a tisztességes eljáráshoz való jog sérelmét valósítaná meg; azaz a panasz nem hivatkozik a bírói döntést érdemben befolyásoló alaptörvény-ellenességre, és nem vet fel alapvető alkotmányjogi jelentőségű kérdést sem.
- [30] Az Alkotmánybíróság a fentiekre tekintettel megállapította, hogy az alkotmányjogi panasz befogadására nincs lehetőség. Az Alkotmánybíróság ezért a kérelmet az Abtv. 47. § (1) bekezdése, 50. §-a és az 56. § (1)–(3) bekezdései, valamint az Ügyrend 5. § (1) és (2) bekezdései alapján eljárva – az Ügyrend 30. § (2) bekezdés a) és h) pontja alapján – visszautasította.

Budapest, 2014. február 18.

Dr. Lenkovics Barnabás s. k.,
tanácsvezető alkotmánybíró

Dr. Dienes-Oehm Egon s. k.,
alkotmánybíró

Dr. Lévay Miklós s. k.,
alkotmánybíró

Dr. Salamon László s. k.,
előadó alkotmánybíró

Dr. Szalay Péter s. k.,
alkotmánybíró

Alkotmánybírósági ügyszám: IV/1276/2013.

• • •

AZ ALKOTMÁNYBÍRÓSÁG 3032/2014. (III. 3.) AB VÉGZÉSE

alkotmányjogi panasz visszautasításáról

Az Alkotmánybíróság tanácsa alkotmányjogi panasz tárgyában meghozta a következő

v é g z é s t:

Az Alkotmánybíróság a Kúria Kfv.IV.35.475/2013/2. számú végzése alaptörvény-ellenességének megállapítására és megsemmisítésére irányuló alkotmányjogi panaszt visszautasítja.

I n d o k o l á s

- [1] 1. Az indítványozó korlátolt felelősségű társaság (a továbbiakban: indítványozó) az Alkotmánybíróságról szóló 2011. évi CLI. törvény (a továbbiakban: Abtv.) 27. §-a alapján alkotmányjogi panasszal fordult az Alkotmánybírósághoz. Alkotmányjogi panaszában a Kúria – felülvizsgálati eljárásban hozott – Kfv.IV.35.475/2013/2. számú végzése alaptörvény-ellenességének megállapítását és megsemmisítését kérte az Alkotmánybíróságtól.
- [2] Az alkotmányjogi panasz alapjául szolgáló ügyben az indítványozó felülvizsgálati kérelmet nyújtott be a Kúriához, melyben kérte a Debreceni Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság 9.Kpk.29.698/2013/3. szám alatti végzésének felülvizsgálatát. A felülvizsgálati kérelmet a Kúria hivatalból elutasította, mert álláspontja szerint annak érdemi elbírálására nincs lehetőség. A Kúria az indoklásban rámutatott arra, hogy a Polgári perrendtartásról szóló 1952. évi III. törvény 271. § (1) bekezdésének *l)* pontja alapján felülvizsgálatnak nincs helye, ha azt törvény kizárja. A Polgári perrendtartásról szóló 1952. évi III. törvény módosításáról és az egyes közigazgatási nemperes eljárásokban alkalmazandó szabályokról szóló 2005. évi XVII. törvény (a továbbiakban: Módtv.) 3. § (4) bekezdése szerint a bíróság lényeges eljárási szabálysértés esetén a közigazgatási végzést hatályon kívül helyezi, és szükség esetén a hatóságot új eljárásra vagy az eljárás folytatására kötelezi. Törvény rendelkezhet úgy is, hogy meghatározott közigazgatási hatósági ügyben a bíróság a közigazgatási döntést megváltoztathatja. A bíróság végzése ellen további jogorvoslatnak helye nincs. E jogszabályi rendelkezések értelmezésével alakította ki a Kúria a felülvizsgálati kérelmet elutasító álláspontját.
- [3] Az indítványozó azt állította, hogy a Kúria ítélete ellentétes az Alaptörvény XXIV. cikk (1) bekezdésével, mely előírja: „Mindenkinek joga van ahhoz, hogy ügyeit a hatóságok részlelhajlás nélkül, tisztességes módon és ésszerű határidőn belül intézzék. A hatóságok törvényben meghatározottak szerint kötelesek döntéseiket indokolni”. Sérelmezte, hogy a Kúria a Módtv. 3. § (4) bekezdésében foglalt rendelkezést „indokolatlanul (jogalap nélkül) kiterjesztő módon értelmezte, amely sérti az Alaptörvény XXIV. cikk (1) bekezdésében foglalt tisztességes eljáráshoz való jogot”. Utalt az Alaptörvény 28. cikkére is, azzal összefüggésben, hogy véleménye szerint a Kúria jogértelmezése a jogalkotó által szándékolt céllal ellentétes. Álláspontja szerint a Kúria tévedett, amikor a „további jogorvoslatnak helye nincs” törvényi rendelkezést a rendkívüli jogorvoslatnak minősülő felülvizsgálati kérelemre is kiterjesztette.
- [4] 2. A befogadhatóság formai feltételeit vizsgálva az Alkotmánybíróság az alábbi következtetésekre jutott.
- [5] Az Abtv. 30. § (1) bekezdése értelmében az Abtv. 27. §-a alapján benyújtott alkotmányjogi panaszt a sérelmezett döntés kézbesítésétől számított hatvan napon belül kell benyújtani. A Kúria határozatát az indítványozó

2013. október 18-án vette kézhez, az alkotmányjogi panaszt 2013. december 6-án érkezették a Debreceni Közigazgatási és Munkaügyi Bíróságon, ezért a panasz határidőben beérkezettnek tekinthető.

- [6] A panasz megfelel továbbá az Abtv. 52. § (1b) bekezdésében foglalt, az indítványokkal szemben támasztott formai követelményeknek, mivel megjelöli az Alkotmánybíróság hatáskörét megalapozó törvényi rendelkezést, az Alaptörvény sérülni vélt rendelkezését, a támadott bírói döntést, tartalmazza a bírói döntés alaptörvényellenességére vonatkozó okfejtést, és kifejezett kérelmet a Kúria megtámadott végzése megsemmisítésére.
- [7] 3. A befogadhatóság tartalmi feltételeit vizsgálva az Alkotmánybíróság az alábbiakat állapította meg.
- [8] Az Abtv. 56. § (2) bekezdése alapján a befogadhatóságról dönteni jogosult tanács vizsgálja az alkotmányjogi panasz befogadhatóságának törvényben előírt tartalmi feltételeit, különösen a 27. § szerinti érintettséget, a jogorvoslat kimerítését, valamint a 29–31. § szerinti tartalmi követelményeket.
- [9] Az Abtv. 27. §-a alapján alaptörvény-ellenes bírói döntéssel szemben az egyedi ügyben érintett személy vagy szervezet alkotmányjogi panasszal fordulhat az Alkotmánybírósághoz, ha az ügy érdemében hozott döntés vagy a bírósági eljárást befejező egyéb döntés az indítványozó Alaptörvényben biztosított jogát sérti, és az indítványozó a jogorvoslati lehetőségeit már kimerítette, vagy jogorvoslati lehetőség nincs számára biztosítva.
- [10] Az indítványozó az Abtv. 27. §-a és az 51. § (1) bekezdése szerinti jogosultnak tekinthető, nyilvánvalóan érintett, hiszen a jelen ügyre okot adó jogvitában félként szerepel.
- [11] Az indítványozó a rendelkezésére álló jogorvoslati lehetőségét kimerítette.
- [12] Az indítványozó által hivatkozott XXIV. cikk (1) bekezdése nem a bírósági eljárásokra, hanem a közigazgatási hatósági eljárásokra vonatkozik. Az indítványozó által hivatkozott ezen alaptörvényi rendelkezés és a támadott bírósági ítélet közötti összefüggés tehát hiányzik. Az Alkotmánybíróság gyakorlata szerint az említett összefüggés hiánya az indítvány befogadásának tartalmi akadályá {3130/2013. (VI. 24.) AB végzés, Indokolás [17]}.
- [13] Az indítványozó az alkotmányjogi panaszban az Alaptörvény 28. cikkének a sérelmére is hivatkozott. Az Alkotmánybíróság gyakorlata értelmében az Alaptörvény 28. cikkében foglalt, a bíróságoknak címzett jogértelmezési szabály nem tekinthető olyan, az Alaptörvényben biztosított jognak, aminek a sérelmére hivatkozva alkotmányjogi panaszt lehetne benyújtani {3381/2012. (XII. 30.) AB végzés, Indokolás [11]}.
- [14] Fenti indokok alapján az indítvány nem felel meg az Abtv. 27. § a) alpontjában előírtaknak, így befogadására nincs lehetőség.
- [15] Az Alkotmánybíróság ezért a kérelmet – az Abtv. 47. § (1) bekezdése és az 56. § (2)–(3) bekezdései, valamint az Ügyrend 5. § (1) és (2) bekezdései alapján eljárva, az Ügyrend 30. § (2) bekezdés h) pontja alapján – visszautasította.

Budapest, 2014. február 18.

Dr. Lenkovich Barnabás s. k.,
tanácsvezető alkotmánybíró

Dr. Dienes-Oehm Egon s. k.,
alkotmánybíró

Dr. Lévy Miklós s. k.,
alkotmánybíró

Dr. Salamon László s. k.,
előadó alkotmánybíró

Dr. Szalay Péter s. k.,
alkotmánybíró

Alkotmánybírósági ügyszám: IV/1910/2013.

AZ ALKOTMÁNYBÍRÓSÁG 3033/2014. (III. 3.) AB VÉGZÉSE

alkotmányjogi panasz visszautasításáról

Az Alkotmánybíróság tanácsa jogszabály alaptörvény-ellenességének vizsgálatára irányuló alkotmányjogi panasz tárgyában meghozta a következő

v é g z é s t:

Az Alkotmánybíróság a nemzeti köznevelésről szóló 2011. évi CXC. törvény 63/A. § (2) bekezdése, 63/I. § (2) és (4) bekezdése, 63/J. § (1) bekezdése, 63/L. § (5) és (6) bekezdése, valamint 99/B. § (9) bekezdése alaptörvény-ellenességének megállapítására és megsemmisítésére irányuló alkotmányjogi panaszt visszautasítja.

I n d o k o l á s

- [1] A Pedagógusok Szakszervezetének elnöke a Pedagógusok Szakszervezetének (a továbbiakban: indítványozó) képviselőjében alkotmányjogi panasszal fordult az Alkotmánybírósághoz.
- [2] 1. Az indítványozó a nemzeti köznevelésről szóló 2011. évi CXC. törvénynek (a továbbiakban: Nkt.) a – 2013. július 5-én kihirdetett, az oktatás szabályozására vonatkozó egyes törvények módosításáról szóló 2013. évi CXXIX. törvény (a továbbiakban: Mód.tv.) 36. §-ával megállapított – 63/A. § (2) bekezdése, 63/I. § (2) és (4) bekezdése, 63/J. § (1) bekezdése, 63/L. § (5) és (6) bekezdése, valamint 99/B. § (9) bekezdése ellen 2013. szeptember 16-án terjesztett elő az Alkotmánybíróságról szóló 2011. évi CLI. törvény (a továbbiakban: Abtv.) 26. § (2) bekezdése szerinti alkotmányjogi panaszt. Az alkotmányjogi panasz az Alkotmánybírósághoz 2013. szeptember 18-án érkezett be. A panaszos az alkotmányjogi panaszt 2013. november 6-án kiegészítette. A panaszbeadvány az Nkt. támadott rendelkezéseit az Alaptörvény VIII. cikk (5) bekezdésével, a IX. cikk (1) bekezdésével és a B) cikk (1) bekezdésével tartotta ellentétesnek.
- [3] 2. Az Alkotmányjogi panaszban támadott jogszabályok arról rendelkeznek, hogy minden pedagógus, akit állami és önkormányzati fenntartású köznevelési intézményben pedagógus-munkakörben foglalkoztatnak, tagjává válik a Nemzeti Pedagógus Kar (a továbbiakban: Kar), amely önkormányzattal rendelkező köztestületként működik. Az itt betöltött tagság nem zár ki más kamarai jogviszonyt. A Kar tagjának be kell tartania a Kar működésére vonatkozó, az Nkt.-ban, az Alapszabályban és az Etikai Kódexben rögzített szabályokat. Az Alapszabályban illetve az Etikai Kódexben foglalt rendelkezések megszegése etikai vétség, amelynek gyanúja esetén a Kar tagja ellen a Kar eljárást folytat le, kivéve, ha a Területi Etikai Bizottság megállapítja, hogy az erről szóló bejelentés megalapozatlan. A Kar tagja olyan tény, információt, megoldást vagy adatot, amelyet a meghatározott indokok alapján kifejezetten bizalmasan vagy minősített adatként hoztak a tudomására, nem hozhat nyilvánosságra, és az Nkt.-ban meghatározott célok elérésén kívül tevékenységében nem használhatja fel. A Kar tagja a tevékenysége során tudomására jutott információkat csak a Kar jogos érdekeinek, működésének, a közszolgálat érdekeinek, működésének veszélyeztetése, valamint a személyhez fűződő jogok megsértése nélkül hozhatja nyilvánosságra. 2013. szeptember 1-jével az állami és önkormányzati fenntartású köznevelési intézményben pedagógus-munkakörben foglalkoztatott pedagógusok a Kar tagjaivá válnak. A munkáltatónak 2013. november 30-ig értesítést kell küldenie az Előkészítő Bizottságnak a pedagógus-munkakörben közalkalmazotti jogviszonyban foglalkoztatott alkalmazottairól.
- [4] 3. Az indítványozó szakszervezet az alkotmányjogi panaszban kifejtette, hogy érdek-képviselési jogait csorbítják a kötelező köztestületi, kari tagság létrehozását elrendelő törvényi szabályok, „lerontják” érdekérvényesítő tevékenységét, és csökkentik annak lehetőségét, hogy fellépjen tagjai élet- és munkakörülményeinek védelmében, valamint a Kar keretei között folyó etikai eljárásban.
- [5] Az indítványozó túl széleskörűnek tartja az etikai eljárás alá vonás lehetőségét, és nem látja biztosítottak saját szakszervezeti részvételét az eljárásban. Álláspontja szerint a Kar jogosítványainak megfogalmazása alkalmas arra, hogy sértse az indítványozó szakszervezet részvételi lehetőségeit az egyeztetési eljárásokban. Ezen kívül

a Kar tagjaival szemben támasztott követelmények ellentétesek az indítványozó szakszervezet tájékoztatóhoz való jogával, ráadásul meglátása szerint azt sem rögzíti az Nkt., hogy a kari tagság nem ellentétes a szakszervezeti tagsággal. A támadott rendelkezések, homályos megfogalmazásuk miatt (pl. „a közszolgálat érdekei”) a normavilágosság követelményét is sértik, és tág lehetőséget biztosítanak arra, hogy a Kar felléphessen azzal a pedagógussal szemben, aki szakszervezeti tagságából eredően érdekvédelmet kér a szakszervezettől, vagy annak segítségét nyújt. Rámutatott arra is, hogy a Kar nem kezelhet minősített adatot, mert vezetői nem jogosultak az adatok minősítésére a minősített adat védelméről szóló 2009. évi CLV. törvény 4. §-a alapján. Az alkotmányjogi panasz szerint támadott rendelkezések a Kar tagjainak információ-továbbítási jogát korlátozzák, ez pedig félelmet kelthet azokban, akik szakszervezeti tagok is, hiszen amikor ilyen minőségükben járnak el, mérlegelniük kell, hogy nem sértik-e meg a kari tagsági kötelezettségüket. Az indítványozó véleménye szerint nincs olyan védendő érték a Kar esetében, amely megalapozná az információkhoz való hozzájutás, és az azok továbbításához való jog ilyen korlátozását. Kifogásolta az indítványozó azt is, hogy nem volt lehetősége az Alapszabály és az Etikai Kódex elkészítésében részt venni.

- [6] A Kar az Nkt. 63/B. § (1) bekezdés b), c) és e) pontjai, valamint (2) bekezdése alapján véleményezési jogot gyakorol az ágazatot érintő jogszabályok megalkotása és módosítása során, feladat- és hatáskörét érintő kérdésben a hatáskörrel és illetékességgel rendelkező szerv vezetőjéhez fordulhat, javaslatot tehet, intézkedés megtételét kezdeményezheti, véleményezhet, kezdeményezheti jogszabály, közjogi szervezetszabályozó eszköz vagy egyéb döntés megváltoztatását vagy visszavonását, feladat- és hatáskörét érintő bármely kérdésben javaslatot tehet az oktatásért felelős miniszternek, továbbá szakmai érdek-képviselési tevékenysége során a reprezentatív szakszervezetekkel együttműködik, és tiszteletben tartja a szakszervezeteknek a Munka Törvénykönyve és a közalkalmazottak jogállásáról szóló törvény által biztosított jogait. Az indítványozó szerint sértheti a Kar érdekeit, ha annak tagja szakszervezeti tagként is él ezekkel a jogaival.
- [7] Az indítványozó hivatkozott az Alkotmánybíróság egyes korábbi döntéseire is a kötelező kamarai tagság témakörében. Idézte, hogy „[...] a törvény közjogi közfeladat ellátására, közérdekű tevékenység folytatására alkotmányosan indokolt módon hozhat létre köztisztületet, szakmai kamarát és írhatja elő a kötelező köztisztületi tagságot. A köztisztületként létrehozott szervezet nem az egyesülési szabadság alapján alapított szervezet, a kötelező szakmai kamarai tagság pedig nem sérti az egyesülési szabadságról folyó önkéntes csatlakozás jogát.” [22/1994. (IV. 16.) AB határozat, ABH 1994, 127, 129.] Hivatkozott ugyanakkor arra is, hogy: „A köztisztületek mint intézmény alkotmányosságából még nem következik, hogy az e törvényi keretekbe illő bármely szabályozás is alkotmányos. Esetről esetre döntendő el, hogy a Ptk.-ban a köztisztület fogalmi ismérveként előírt »közfeladat« valóban fennáll-e, vagy hogy az ott csupán a törvényhozó lehetőségeként szereplő kizárólagos feladatellátás, továbbá a kényszertagság valóban az alkotmányosság kerete között maradt-e. [...] A szabadságjogot legérzékenyebben korlátozó törvényi rendelkezés ugyanis, a kényszertagság [...]. A jogkorlátozás szükségességét és arányosságát csakis az adott köztisztület céljához, s ezen belül különösen a törvényhozó által megjelölt »közfeladat«-hoz mérhetjük. Így válik a vizsgálat részévé, hogy valóban olyan közfeladatról van-e szó, amely szükségessé teszi ezt az állami kényszerekkel terhes szervezési módot; [...]” [38/1997. (VII. 1.) AB határozat, ABH 1997, 249, 252–253.]
- [8] E szempontok alapján, figyelemmel az Nkt. – részben már idézett – 63/B. § (1) bekezdés b)–e) pontjaira, amelyek a Kar érdek-képviselési feladatait szabályozzák, az indítványozó álláspontja az, hogy a közfeladat ellátása nem teszi alkotmányosan szükségessé a Kar, mint köztisztület kötelező tagságát. Ezen álláspontja alátámasztásként arra hivatkozik, hogy a kari tagsággal automatikusan együtt járó etikai eljárás-indítás lehetősége felesleges, mivel a pedagógus-munkakörben történő foglalkoztatás szabályait, a pedagógusokkal szemben támasztható követelményeket az Nkt. és a nevelési-oktatási intézmények működéséről és a köznevelési intézmények névhasználatáról szóló 20/2012. (VIII. 31.) EMMI rendelet XV. fejezete részletesen meghatározza és ellenőrizhetővé teszi. Az oktatásra vonatkozó jogszabályi feltételek megvalósulásának garantálásához, a nevelés és oktatás rendjének érvényesítéséhez ezért nincs elengedhetetlenül szükség a kari kötelező tagságra, amelynek megszűnése egyébként a Kar működését és feladatainak ellátását nem érintené.
- [9] Az indítványozó szerint a Kar törvényi szabályozása sérti az érdek-képviselések, szakszervezetek alapításához való jogot is, illetve ellehetetleníti más érdek-képviselések működését, mert minden más egyesülés és civil szervezet alapítását „feleslegessé teszi”. Ezt az indítványozó azzal indokolta, hogy a Kar véleményezési joga azokra a kérdésekre terjed ki, amelyekkel hagyományosan a munkavállalói érdek-képviselések foglalkoztak – ahogyan ezt az Nkt. 63/B. § (2) bekezdése is megfogalmazza. Idézi az indítványozó az Alkotmánybíróság korábbi határozatának vonatkozó megállapítását is, amely szerint: „A kamarák számára előírt közfeladat alkot-

mányosságához a fenti pozitív ismérvek nem elegendőek; az is szükséges, hogy ez ne sértse sem általában az egyesülési jogot, sem – különösen – az érdekképviseltek (szakszervezetek) alapításához való jogot. Ezt a követelményt nem elégíti ki, ha a kamara a párhuzamos egyesületek és más szervezetek alapítását jogilag nem zárja ki, hanem a jogi szabályozásnak biztosítania kell, hogy az ilyen szervezeteket a kamara ténylegesen ne lehetetlenítse el. Az Alkotmánybíróság megjegyzi, hogy a gazdasági kamarák nem zárják ki, sőt feltételezik, hogy rajtuk kívül az egyesülési szabadság alapján létrehozott szűkebb ágazati és szakmai szervezetek, másrészt érdekképviseltek működnek. A Gkt. ezt mind negatív, mind pozitív oldalról biztosítja. Egyrészt tiltja, hogy a gazdasági kamarák »általános és együttes« érdekképviselői sajátosságukat feladva ágazati, szakmai, munkáltatói és munkavállalói érdekképviselőt lássanak el. Ezzel a kamarákat kizárja a szakszervezeti és réteg-egyesületekkel való konkurenciából is.” [38/1997. (VII. 1.) AB határozat, ABH 1997, 249, 255.] Az indítványozó szerint ez a kritérium jelen esetben azért nem teljesül, mert a Kar jogosítványai minden kérdésre kiterjednek (beleértve a hagyományosan a munkavállalói szakszervezetek érdekképviselői tevékenységének körébe tartozó kérdéseket is), így a véleményt kérő vagy elfogadó szervre, vezetőre, illetve a Kormányra vagy a miniszterre van bízva, hogy melyik véleményre – a Karéra, vagy a szakszervezetére – alapozva hozza meg a döntését, ezzel adott esetben eljelenítették a szakszervezet véleményét.

- [10] 4. Az alkotmányjogi panasz az Alaptörvény B) cikk (1) bekezdésében szereplő „független, demokratikus jogállam” klauzulából következő kellő felkészülési idő követelményére hivatkozott; amely alapján a jogalkotónak úgy kell meghatároznia a jogszabály hatálybalépésének időpontját, hogy kellő idő maradjon a jogszabály szövegének megismerésére, a jogalkalmazó szervek számára a jogszabály alkalmazására való felkészülésre, valamint a jogszabállyal érintett szervek és személyek számára annak eldöntésére, hogy miként alkalmazkodjanak a jogszabály rendelkezéseire. E kritériumokat az indítványozó szerint sérti az, hogy a támadott rendelkezések hatálybalépésének napjával – 2013. szeptember 1-jével – minden közalkalmazott pedagógus a törvény erejénél fogva a Kar tagjává vált. Ez a pedagógusokra lehetetlen követelményeket ír elő, hiszen ebben az időpontban a Kar még nem létezett, amint ez az Nkt. 99/B. §-ából is kiderül. Az indítványozó szerint „[e]z lényegében visszamenőleges szabályozásnak is tekinthető, hiszen a rendszerben lévő pedagógusokra utólag hárulnak olyan többletterhek, amelyek ismerete mellett nem biztos, hogy közalkalmazottként végeznék [a munkájukat].”
- [11] 5. Az indítványozó 2013. november 6-án – az Alkotmánybíróság főtítkárnak hiánypótlásra történő felhívását követően – panaszbeadványát kiegészítette. Az alkotmányjogi panasz kiegészítésében megerősítette azon álláspontját, amely szerint a Kar kötelező tagsága miatt, valamint azért, mert „az állam a saját maga által létrehozott szervezettel egyeztet”, sérül az Alaptörvény VIII. cikk (5) bekezdésében biztosított joga, valamint a támadott rendelkezésekben szabályozott etikai eljárás miatt az Alaptörvény IX. cikk (1) bekezdésében biztosított véleménynyilvánítási szabadsága.
- [12] Hivatkozott az Alaptörvény I. cikk (4) bekezdésére is, amely szerint „[a] törvény alapján létrehozott jogalanyok számára is biztosítottak azok az alapvető jogok, valamint őket is terhelik azok a kötelezettségek, amelyek természetüknél fogva nem csak az emberre vonatkoznak.” Majd kifejtette, hogy ne vitatja a Kar széleskörű véleményezési és javaslattételi jogát az oktatással összefüggő témakörben, azonban a saját és az állam által létrehozott, kötelező tagsággal rendelkező Kar, mint köztestület helyzetét alapvetően eltérőnek tartja. Idézte a jogalkotásról szóló 2010. évi CXXX. törvény (a továbbiakban: Jat.) 19. § (1) bekezdését, amely kimondja, hogy: „Ha törvény valamely állami, helyi önkormányzati vagy más szervezet számára kifejezetten jogot biztosít arra, hogy a jogállását vagy a feladatkörét érintő jogszabályok tervezeteit véleményezhesse, a jogszabály előkészítője köteles gondoskodni arról, hogy az érintett szerv e jogával élhessen.” Hivatkozott a jogszabályok előkészítésében való társadalmi részvételről szóló 2010. évi CXXXI. törvény 13. § (1)–(3) bekezdéseire is: „(1) A jogszabály előkészítéséért felelős miniszter stratégiai partnerségi megállapodásokat alakít ki. A jogszabály előkészítéséért felelős miniszter e megállapodások révén szoros együttműködést alakíthat ki azon szervezetekkel, amelyek készek a kölcsönös együttműködésre, és amelyek az adott jogterületek szabályozásának előkészítésében széles társadalmi érdeket jelenítenek meg vagy az adott jogterületen tudományos tevékenységet végeznek (a továbbiakban: stratégiai partner). (2) Stratégiai partnerség alakítható ki különösen [...] e) érdekképviselői szervezetekkel [...]. (3) Az együttműködés feltételeit és kereteit a stratégiai partner és a miniszter között határozott idejű, de legkésőbb a miniszterelnök megbízatásának megszűnéséig tartó megállapodásban kell rögzíteni.” E törvényi rendelkezések alapján – amint azt az indítványozó kifejtette – a Kart be kell vonni az egyeztetési

eljárásba, míg az indítványozó szakszervezetet nem, mivel nincs partnerségi megállapodása. Az indítványozó szakszervezet – a Karral szemben – jellegénél fogva az állammal, annak képviselőjével nem lehet összekapcsolódva, ezért az állam döntésétől függ, mikor, milyen információkhoz juthat hozzá, illetve milyen kérdésekben fejtheti ki az álláspontját állami szervek előtt. Az indítványozónak „az érdekegyeztetésből való [...] háttérbe szorítása azt jelenti, hogy a közzsférában foglalkoztatott pedagógusok valóságos és tényleges érdekei nem jelennek meg, míg a közzsférán kívül foglalkoztatott pedagógusok teljes érdekvédelem nélkül maradnak.”

- [13] Az indítványozó arra is felhívta a figyelmet, hogy tagjainak – akik a törvény erejénél fogva a Kar tagjaivá is váltak – kétféle szerepe összeütközésbe kerülhet egymással, az államnak ezért, az Alaptörvény VIII. cikk (5) bekezdése alapján, egyértelműen el kellett volna határolnia a különböző szervezetek feladatait.
- [14] Az Nkt. 63/B. § (2) bekezdéséből kiderül, hogy a Kar a pedagógusok élet- és munkakörülményeivel kapcsolatos kérdésekben is állást foglalhat, ráadásul véleményének beszerzése kötelező, míg az indítványozó véleményének a beszerzése a jogalkotó döntésén múlik. A Kormány – az indítványozó szerint – ezzel a megoldással megkerülte a valódi ágazati érdekegyeztetés működtetését. A Kar létrehozásáról szóló döntés előkészítésébe az indítványozó szakszervezetet nem vonták be, a kialakult megoldás pedig alapvetően sérti az indítványozó érdekeit, mert a saját és a Kar tagsága fedi egymást, a két szervezet érdekeinek összeütközése esetén pedig az indítványozó érdekei háttérbe fognak szorulni, mivel a pedagógusok a Karral állnak függőségi kapcsolatban. Az indítványozó szerint nem érvényesülhetnek a szakszervezeti vezető védelmére vonatkozó törvényi előírások sem, ezért ha a Kar tagja, mint szakszervezeti vezető lép fel, a támadott rendelkezésekben szabályozott etikai vétséget követhet el.
- [15] Végezetül az indítványozó az Abtv. 26. § (2) bekezdése kapcsán kifejtette, hogy jelen ügyben a támadott törvényhelyek hatályosulása folytán közvetlenül következett be jogsérelem, amelyet tovább fokoz az, hogy az Nkt.-ben említett Alapszabály és Etikai Kódex tartalma még nem ismert, annak előkészítésébe az indítványozót nem is vonták be; továbbá az, hogy az Nkt. 99/B. § (1)–(2) bekezdései alapján az oktatásért felelős miniszter által „minden kontroll nélkül” kijelölt háromtagú Előkészítő Bizottság készítheti elő a Kar Területi Küldöttgyűlése tagjainak megválasztását, az Országos Küldöttgyűlés alakuló ülését és a Kar tisztségviselőinek és bizottságainak megválasztását.
- [16] 6. Az Abtv. 56. § (1) bekezdése előírja, hogy az alkotmányjogi panasz érdemi elbírálása előtt döntenie kell annak befogadásáról. Az alkotmányjogi panasz befogadásáról az Alkotmánybíróság az Abtv. 56. § (1) bekezdése alapján – figyelemmel az Abtv. 47. § (1) bekezdésére, 50. § (1) bekezdésére, valamint az Alkotmánybíróság Ügyrendjének 5. § (1) és (2) bekezdéseire – tanácsban eljárva dönt. A panaszt akkor lehet befogadni, ha az megfelel a törvényben előírt formai és tartalmi követelményeknek, különösen az Abtv. 26–27. és 29–31. §-aiban foglalt feltételeknek. Ezekon kívül az Abtv. 52. § (1) bekezdése értelmében az indítványnak határozott kérelmet kell tartalmaznia. A kérelem akkor határozott, ha megfelel az Abtv. 52. § (1b) bekezdés a)–f) pontjaiban foglalt kritériumoknak.
- [17] 7. Jelen esetben a panasz nem felel meg ezeknek a követelményeknek, az alábbiak miatt.
- [18] Az indítványozó az alkotmányjogi panaszban az Alaptörvény VIII. cikk (5) bekezdése, a IX. cikk (1) bekezdése és a B) cikk (1) bekezdése kapcsán – hivatkozva az I. cikk (4) bekezdésére is – azt sérelmezte, hogy az Nkt.-ban létrehozott Kar, amelynek mint köztestületnek a törvény erejénél fogva tagjává válik minden állami és önkormányzati fenntartású köznevelési intézményben foglalkoztatott pedagógus (így az indítványozó szakszervezet tagjai is), működésénél és szabályozásánál fogva „leronthatja” az indítványozó érdekérvényesítő tevékenységét, részvételi lehetőségeit a jogalkotóval történő egyeztetési eljárásokban, „feleslegessé tesz” minden más egyesület és civil szervezetet magán kívül, és kiüresítheti a valódi ágazati érdekegyeztetést. Ezen kívül kifogásolta azt is, hogy az Nkt. támadott szabályai túl széleskörűen teszik lehetővé a Kar tagjainak etikai eljárás alá vonását (miközben az Nkt.-ban említett Etikai Kódex és Alapszabály még nem készült el), korlátozva ezzel a Kar tagjainak, a pedagógusoknak az információ-továbbítási jogát – félelmet keltve azon pedagógusokban, akik az indítványozó szakszervezetnek is tagjai – valamint az indítványozó szakszervezetnek a tájékoztatóhoz való jogát. Hivatkozott az indítványozó arra is, hogy a támadott törvényhelyek megfogalmazása homályos, az idézett alkotmánybíróági határozatok alapján a Kar kötelező tagsága alkotmányosan nem szükséges, nem volt elegendő a felkészülési idő (mert a Kar még nem is létezett, amikor a pedagógusok a törvény erejénél fogva

már a tagjaivá váltak), valamint nincs elegendő garancia a szakszervezeti vezető védelmére vonatkozó törvényi előírások érvényesülésére, ha a Kar tagja ilyen minőségében kívánna fellépni.

- [19] 8. Az indítványozó alkotmányjogi panaszát az Abtv. 26. § (2) bekezdésére alapította. „Az Abtv. 26. § (2) bekezdése szerint az Alkotmánybíróság eljárása kivételesen akkor is kezdeményezhető, ha az alaptörvény-ellenes jogszabály rendelkezésének alkalmazása vagy hatályosulása folytán közvetlenül, bírói döntés nélkül következett be a jogsérelem, és nincs a jogsérelem orvoslására szolgáló jogorvoslati eljárás. A kivételes panasz esetében, mivel az közvetlenül a norma ellen irányul, különös jelentősége van az érintettség vizsgálatának, hiszen a panaszos alapjogában való személyes, közvetlen és aktuális sérelme különbözteti meg a kivételes panaszt az utólagos normakontroll korábbi, bárki által kezdeményezhető változatától.” [3105/2012. (VII. 26.) AB végzés, ABH 2012, 1151, 1152.] Az Alkotmánybíróság korábbi végzésében arra is rámutatott már, hogy: „A személyes érintettség az érintett saját alapjogában való sérelmét jelenti. Ám az indítványozó nem csak akkor személyesen érintett, ha ő a norma címzettje. Ha a norma címzettje harmadik személy (orvos, OEP), a személyes érintettség követelménye akkor teljesül, ha az indítványozó alapjogi pozíciója és a norma között szoros kapcsolat áll fenn. [...] Az aktuális érintettség követelménye azt jelenti, hogy az érintettségnek az alkotmányjogi panasz benyújtásakor fenn kellett állnia. Azt, hogy az indítványozó aktuális sérelme fennáll-e, csak a konkrét esetben lehet eldönteni.” [3110/2013. (VI. 4.) AB végzés, Indokolás [29], [31]]
- [20] Az indítványozó által felvetett sérelmek a fenti, érintettségre vonatkozó kritériumoknak nem felelnek meg, mivel az alkotmányjogi panasz részben nem aktuális, hanem hipotetikus jövőbeli, még be nem következett, potenciális sérelmeket fogalmaz meg, amelyekre a Kar pusztá létrehozásából következett (így az indítványozó szakszervezet érdekérvényesítő tevékenységének és a jogalkotóval történő véleményezési és egyeztetési lehetőségeinek – amelyet a Jat. és a jogszabályok előkészítésében való társadalmi részvételtől szóló 2010. évi CXXXI. törvény idézett rendelkezései lehetőségként, nem pedig kötelezettségként fogalmaznak meg – eljelen-téktelenedése), részben pedig olyan hátrányokra hivatkozik, amelyek nem személyesen az indítványozó szak-szervezetet magát érintik, hanem bizonyos feltételek fennállása esetén a pedagógusokat, mint a szakszervezet és a Kar tagjait érinthetik (ilyen az etikai eljárás túl széles körben való lehetővé tétele és homályos megfogalma-zása, a Kar tagjainak információ-továbbítási joga, a felkészülési idő kifogásolt hiánya, valamint a szakszervezeti vezetők védelmére vonatkozó törvényi előírásokkal összefüggésben felvetett aggályok).
- [21] 9. Az alkotmányjogi panasz nem felel meg az Abtv. 26. § (2) bekezdésében írott feltételnek. Az Alkotmánybí-róság ezért az alkotmányjogi panaszt – az Abtv. 47. § (1) bekezdése és az 56. § (2)–(3) bekezdései, valamint az Alkotmánybíróság Ügyrendjének 5. § (1)–(2) bekezdései alapján eljárva –, az Alkotmánybíróság Ügyrendjének 30. § (2) bekezdés c) pontja alapján visszautasította.

Budapest, 2014. február 18.

Dr. Lenkovics Barnabás s. k.,
tanácsvezető alkotmánybíró

Dr. Dienes-Oehm Egon s. k.,
alkotmánybíró

Dr. Lévy Miklós s. k.,
alkotmánybíró

Dr. Salamon László s. k.,
alkotmánybíró

Dr. Szalay Péter s. k.,
előadó alkotmánybíró

Alkotmánybírósági ügyszám: IV/1383/2013.

AZ ALKOTMÁNYBÍRÓSÁG 3034/2014. (III. 3.) AB VÉGZÉSE

alkotmányjogi panasz visszautasításáról

Az Alkotmánybíróság öttagú tanácsa alkotmányjogi panasz tárgyában meghozta a következő

v é g z é s t:

Az Alkotmánybíróság a Kúria Kvk.II.37.111/2014/2. számú végzése ellen benyújtott alkotmányjogi panaszt visszautasítja.

I n d o k o l á s

- [1] 1. Az indítványozó mint választási eljárásban kérelmező 2014. február hó 17. napján alkotmányjogi panaszt nyújtott be az Alkotmánybírósághoz.
- [2] Az ügy előzménye az volt, hogy a Nemzeti Választási Bizottság (a továbbiakban: NVB) a 40/2014. NVB. számú határozatában a Zöldek Pártját jelölő szervezetként nyilvántartásba vette, és – az indítványozó szerint jogellenesen – engedélyezte, hogy a párt rövidített névként a „Zöldek” elnevezést használja.
- [3] A döntés ellen benyújtott felülvizsgálati kérelmet a Kúria Kvk.II.37.111/2014/2. számú végzésével – az érintettség igazolásának hiánya miatt – érdemi vizsgálat nélkül elutasította, a végzést az alkotmányjogi panaszban foglaltak szerint 2014. február 14-én kézbesítették az indítványozónak.
- [4] A végzéssel szemben az indítványozó alkotmányjogi panaszt nyújtott be személyesen eljárva az Alkotmánybíróságnál 2014. február 17-én. A panasz szerint a végzés sérti az Alaptörvény VIII. cikk (3) bekezdését, XIII. cikk (1) bekezdését, a XXIII. cikk (1) bekezdését, a XXIV. cikk (1) bekezdését és a XXVIII. cikk (7) bekezdését.
- [5] Az indítványozó a panaszhoz nem mellékelte sem az NVB határozatát, sem a Kúria végzését, illetve nem igazolta azt sem, hogy ő a Magyarországi Zöld Párt (vagy jogutódja, a Magyar Környezetvédők Pártja) képviselőjében eljárásra jogosult volna. Nem igazolta továbbá azt sem, hogy a Kúria támadott végzésének közlésére mikor került sor.
- [6] 2. A választási eljárásról szóló 2013. évi XXXVI. törvény (a továbbiakban: Ve.) 233. § (1) bekezdése szerint az e törvény alapján, a választási szerv határozatával kapcsolatos jogorvoslati eljárásban hozott bírói döntés elleni alkotmányjogi panasz a sérelmezett döntés közlésétől számított három napon belül nyújtható be.
- [7] A Ve. 233. § (2) bekezdése kimondja, hogy az Alkotmánybíróság az e törvény alapján, a választási szerv határozatával kapcsolatos jogorvoslati eljárásban hozott bírói döntés elleni alkotmányjogi panaszról az Alkotmánybíróságról szóló 2011. évi CLI. törvény 56. §-a szerint a beérkezésétől számított három munkanapon belül, a befogadott alkotmányjogi panaszról további három munkanapon belül dönt.
- [8] A Ve. 233. § (3) bekezdése értelmében az e törvény alapján, a választási szerv határozatával kapcsolatos jogorvoslati eljárásban hozott bírói döntés elleni alkotmányjogi panasszal kapcsolatos eljárás során az Alkotmánybíróságról szóló 2011. évi CLI. törvény 30. § (2), (3) és (5) bekezdése, 55. § (3) bekezdése, 57. § (1)–(1f) és (7) bekezdése, 58. § (1) bekezdése és 60. §-a nem alkalmazható.
- [9] A jelen ügyben az alkotmányjogi panasz az NVB határozata ellen benyújtott felülvizsgálati kérelmet érdemi vizsgálat nélkül elutasító végzést támadja. Az alkotmányjogi panaszra az idézett szabályok értelmében – a felsorolt kivételekkel – az Alkotmánybíróságról szóló az 2011. évi CLI. törvény (a továbbiakban: Abtv.) rendelkezései irányadók.
- [10] 3. Az Alkotmánybíróság az Abtv. 56. §-a alapján megvizsgálta az alkotmányjogi panaszt, és ennek során megállapította, hogy az a befogadhatóság formai feltételeinek az alábbiak miatt nem felel meg.
- [11] Az Abtv. 53. § (2) bekezdése szerint az alkotmányjogi panasz iránti indítványt az ügyben első fokon eljáró bíróságnál kell az Alkotmánybírósághoz címezve benyújtani, melyet a (3) bekezdés értelmében a bíróság továbbít az Alkotmánybíróság részére. Ezt a rendelkezést a Ve. 233. § (3) bekezdése alapján a vizsgált eljárásban is alkalmazni kell, mivel a Ve. kifejezetten meghatározza azokat az Abtv.-beli rendelkezéseket, melyek ebben a speciális jogorvoslati eljárásban nem alkalmazhatók. A jogalkotó nem tért el az Abtv.-nek az alkotmányjogi

- panasz benyújtására irányadó szabályától, az Abtv. 53. § (2) bekezdésének az alkalmazását kifejezetten nem zárta ki.
- [12] A Ve. 233. § (1) bekezdése szerint az alkotmányjogi panaszt „az Alkotmánybírósághoz” kell benyújtani, és e szabály, valamint az Abtv. 53. § (2) bekezdése együttes, egymásra tekintettel történő értelmezéséből az következik, hogy a panaszt az eljáró bíróságnál benyújtva az Alkotmánybírósághoz kell címezni, mivel annak elbírálására az Alkotmánybíróság rendelkezik hatáskörrel.
- [13] Ez következik a Ve. 232. § (6) bekezdésének abból a fordulatából is, amely szerint a bíróság, mielőtt az iratokat az eljáró választási bizottsághoz visszaküldené, megvárja, hogy a panasz előterjesztésére nyitva álló határidő leteljen.
- [14] A határidők megtartása érdekében a megtámadott bírói döntést hozó bíróságnak az alkotmányjogi panasz elbírálásához szükséges valamennyi iratot („aktateljes” állapotban) az Alkotmánybíróság elé kell terjesztenie.
- [15] A Kúria végzése elleni alkotmányjogi panaszt tehát az Abtv. 53. § (2) bekezdése alapján a Kúriánál kellett volna az indítványozónak benyújtania. Mivel erre nem került sor, a panasz nem felel meg az Abtv-ben előírt, az indítványokra vonatkozó formai feltételeknek.
- [16] Az Alkotmánybíróság emellett megállapította azt is, hogy a panasz egyéb tekintetben sem tesz eleget az Abtv. által támasztott követelményeknek.
- [17] A panaszos nem csatolta a támadott kúriai végzést és az NVB határozatát, nem igazolta a képviseleti jogosultságát (holott egy párt „megbízásából és képviseletében” járt el). A rendelkezésre álló iratokból továbbá az sem állapítható meg, hogy a Kúria támadott végzésének közlésére mikor került sor, tehát, hogy a panasz határidőben érkezettnek tekinthető-e. A Ve. 233. § (1) bekezdése szerint az alkotmányjogi panasz a sérelmezett döntés közlésétől számított három napon belül nyújtható be. Az Alkotmánybíróságnak a Ve. 233. § (3) bekezdése alapján jelen ügyben hiánypótlási eljárás lefolytatására nincs lehetősége, ugyanakkor a felsorolt hiányok miatt a panasz érdemben nem bírálható el.
- [18] Mindezek alapján az alkotmányjogi panasz befogadását az Alkotmánybíróság az Ügyrend 30. § (2) bekezdés h) pontja alapján visszautasította.

Budapest, 2014. február 18.

Dr. Lenkócs Barnabás s. k.,
tanácsvezető, előadó alkotmánybíró

Dr. Dienes-Oehm Egon s. k.,
alkotmánybíró

Dr. Lévy Miklós s. k.,
alkotmánybíró

Dr. Salamon László s. k.,
alkotmánybíró

Dr. Szalay Péter s. k.,
alkotmánybíró

Alkotmánybírósági ügyszám: IV/321/2014.

• • •

AZ ALKOTMÁNYBÍRÓSÁG 3035/2014. (III. 3.) AB VÉGZÉSE

alkotmányjogi panasz eljárás megszüntetéséről

Az Alkotmánybíróság tanácsa alkotmányjogi panasz tárgyában meghozta a következő

v é g z é s t:

Az Alkotmánybíróság a szerzői jogról szóló 1999. évi LXXVI. törvény 20. § (1) és (2) bekezdése, továbbá – 2007. január 1-jétől 2009. január 31-ig hatályos – 90. §-a alaptörvény-ellenességének megállapítására, valamint a Kúria Pfv.IV.21.272/2012/7. számú ítélete alaptörvény-ellenességének megállapítására és megsemmisítésére irányuló alkotmányjogi panasz eljárást megszünteti.

I n d o k o l á s

- [1] Az indítványozó gazdasági társaság képviselőjében eljáró ügyvéd 2013. szeptember 20-án – határidőben –, az Alaptörvény 24. cikk (2) bekezdés *c)* és *d)* pontja, valamint az Alkotmánybíróságról szóló 2011. évi CLI. törvény (a továbbiakban: Abtv.) 26. § (1) bekezdése és 27. §-a alapján terjesztett elő alkotmányjogi panaszt, kérve a szerzői jogról szóló 1999. évi LXXVI. törvény (továbbiakban: Szjt.) 20. § (1) és (2) bekezdése, és az Szjt. 2007. január 1-jétől 2009. január 31-ig hatályos 90. §-a alaptörvény-ellenességének megállapítását, továbbá a Kúria Pfv.IV.21.272/2012/7. számú ítélete alaptörvény-ellenességének megállapítását és megsemmisítését.
- [2] Az Alkotmánybíróság főtítkárának felhívására az indítványozó a panaszt – a felhívásban foglaltaknak megfelelően, határidőben – 2013. november 8-án kelt beadványával kiegészítette.
- [3] Az indítványozó jogi képviselője útján – a Budapesten, 2013. december 19-én kelt és az Alkotmánybíróság által 2013. december 20-án érkeztetett beadvánnyal – az alkotmányjogi panaszt visszavonta.
- [4] Tekintettel arra, hogy az indítványozó az indítványát visszavonta, az ügy nyilvánvalóan okafogyottá vált. Az Alkotmánybíróság ezért az Abtv. 53. § (6) bekezdése, 59. §-a, valamint az Alkotmánybíróság ügyrendje 67. § (1) bekezdése és (2) bekezdésének *c)* pontja alapján az előtte folyamatban lévő eljárást megszüntette.

Budapest, 2014. február 24.

Dr. Kovács Péter s. k.,
tanácsvezető alkotmánybíró

Dr. Balsai István s. k.,
alkotmánybíró

Dr. Bragyova András s. k.,
alkotmánybíró

Dr. Juhász Imre s. k.,
előadó alkotmánybíró

Dr. Kiss László s. k.,
alkotmánybíró

Alkotmánybírósági ügyszám: IV/1454/2013.

Az Alkotmánybíróság Határozatai az Alkotmánybíróság hivatalos lapja, mely elektronikus formában, időszakosan jelenik meg. A kiadvány az Alkotmánybíróság döntéseinek gondozott, szükség esetén anonimizált változatú szövegét tartalmazza. Az Alkotmánybíróság Határozatainak egyes számai bárki számára, személyazonosítás nélkül, korlátozástól mentesen, díjmentesen hozzáférhetőek az Alkotmánybíróság honlapján: www.alkotmanybirosag.hu

A szerkesztésért felel: dr. Bitskey Botond, az Alkotmánybíróság főtktára
layout: www.estercom.hu

Kiadja a Magyar Közlöny Lap- és Könyvkiadó, Budapest VIII., Somogyi Béla u. 6., www.mhk.hu
Felelős kiadó: Majláth Zsolt László ügyvezető
HU ISSN 2062–9273